

ZAVEZNIKA ZAVZELA RADOM IN OSTROLENKO. VARŠAVA SE NE BO MOGLA DOLGO VZDRŽATI.

ARMADA GENERALA HINDENBURGA JE OSVOJILA SKORAJ CELO KURLANDIJO. - NEKO LONDONSKO POROČILO PRAVI, DA BODO MORALI RUSI NA VSAK NAČIN ZAPUSTITI VARŠAVO. - IZ PETROGRADA POROČAJO LE O MALIH ARTILERIJSKIH SPOPADIH. - ZAVZETJE VINDAVE. - ODLOČILNA BITKA BO MED BUGOM IN VISLO. - V TEM OZEM-LJU SE NAHAJA NAJBOLJŠA RUSKA INFANTERIJA.

Položaj na vzhodnem bojišču.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Danes je bilo izdano tukaj uradno poročilo, ki se glasi: Pri Takkumu in Ussingen v Kurlandiji smo pognali sovražnika v beg. Severno od Novgoroda, med Ostrolenko in Lomoš, smo zavzeli nekaj sovražniških postojank, ki so za nas velike važnosti. V boju so se najbolj odlikovale naše domobranske čete, ki so bile prvič v ognju.

Južno od Visle smo prodrli do Grojece, ki leži 26 milj južno od Varšave. Pri tej priliki smo vjeli 250 mož in zaplenili dve strojni puški. Pri Iljonki je pognala armada generala Woyrscha sovražnika v beg. Rusi so dobili zatem nekaj ojačenj, pa kljub temu niso stopili v akcijo.

Ob reki Narev smo zavzeli trdnjavo Ostrolenko.

Med gorenjim tokom reke Visle in med Bugom zasledujemo sovražnika.

Zavzetje Radoma.

Dunaj, Avstrija, 20. julija. — Avstrijsko vojno ministrstvo je izdalo danes sledečo izjavo:

Pri Sokolu so vjeli Nemci tritisoč ruskih vojakov. Ob Iljonki, južno od Radoma se je vnela vroča bitka, v kateri smo bili mi zmagovalci. Proti večeru smo zavzeli mesto Radom. Na meji med Bukovino in Besarabijo smo razkropili neko sovražniško brigado.

Konec ruske ofenzive.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Iz glavnega stana nemške armade poročajo:

Nemške čete so zavzele kurlandsko mesto Takkum in rusko pristanišče Vindavo. Rusi so se umaknili proti Mitavi.

Vzhodno od Kurshany se boji še vedno nadaljujejo. Armada generala Gallwitzja prodira severno od Novega Georgijevska. V bojih, ki so se vršili pri reki Narev, smo vjeli preko 100 ruskih častnikov in 28.000 navadnih vojakov. Med Vislo in Bugom prodira general Mackensen. Iz dnevnih povelj, ki smo jih dobili pri ujetih častnikih, je razvidno, da so sklenili ruski vojskovodje do zadnjega braniti postojanke, katere smo sedaj zavzeli.

Umikanje na celi črti.

Dunaj, Avstrija, 20. julija. — Uradno poročilo se glasi: — Na Rusko Poljskem in v Kurlandiji so stopili Nemci in Avstriji v ofenzivo. Zapadno od Visle se vrše vroči artillerijski spopadi. — Pri Graboven, kjer se naša in nemška armada stikata, smo zasedli nekaj sovražniških višin in vjeli tritisoč mož. Rusi se na celi črti umikajo.

V vzhodnem delu Galicije je položaj neizpremenjen.

Varšava.

London, Anglija, 20. julija. — Rusi bodo morali zapustiti Varšavo, vprašanje je le, kdaj jo bodo zapustili. Skoraj cela Kurlandija je že v Hindenburgovih rokah, avstrijske in nemške čete so pa prekoračile reko Bug. Glavemu mestu Rusko-Poljske preti velika nevarnost.

Odločilna borba.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Vojaški strokovnjaki so mnenja, da bo bitka, ki se vrši med Vislo in Bugom odločilna. Rusi so koncentrirali tam najboljšo moč svoje armade in so zadržno prepričani, da bodo zaustavili sovražniško prodiranje. V tem okraju se bore moskovski in petrogradski infanterijski polki, ki so cvet ruske armade.

Kolizija parnikov.

London, Anglija, 20. julija. — Angleški parnik "Polish Prince" se je potopil vsled kolizije s parnikom "Lowther Range".

Povodenj na Kitajskem.

Washington, D. C., 20. julija. — Državnemu departmentu se je danes sporočilo iz Pekina, da je bilo uničenih vsled poplave v okolici Kantona 80.000 do 100.000 človeških življenj.

Obstreljevanje mesta Soissons v Franciji.

Francoski letalci so metali bombe na železniško postajo Kolmar. — Eksplozija angleške mine.

NADALJNI NASKOKI.

Po eksploziji mine so zasedli Angličje votlino, ki je nastala, a niso mogli naprej.

Berlin, Nemčija, 20. julija.

V današnjem oficijelnem nemškem poročilu se poroča o naskokih Angležev na obeh straneh ceste iz Chateau Hooge v Ypres. Naskok se je uveljavil z razstreljivijo min v bližini Chateau Hooge, a naskoki so se izjalovili tik pred nemškimi zakopi. Angleži so zasedli eno votlino, ki je nastala vsled eksplozije.

V bližini Souchez so vprizorili Francozi brezuspešen naskok s pomočjo ročnih granat. V bližini Albert so po obširnih artillerijskih akcijah skušali vprizoriti naskok proti nemškim pozicijam pri Fricourt, a se jih je pognalo nazaj.

Letalci so obstreljevali Kolmar.

Pariz, Francija, 20. julija. — Francosko vojno ministrstvo je sporočilo danes v oficijelnem poročilu, da je oddelek šestih aeroplanov danes zjutraj obstreljeval postajo v Kolmar. Vsak izmed aeroplanov je vrigel osam 150militerjskih bomb in osem 90militerjskih na postajo in vlake, nahajajoče se na postaji. Ugotovilo se je, da je bil poškodovan glavni in tudi tovarni kolodvor. Na mesto samo ni padla nobena bomba in zrakoplovec so se nepoškodovani vrnili.

Nadalje se glasi v oficijelnem popoldanskem poročilu, da se je vršil v okolici Souchez ter v bližini Neuville St. Vaast oster artillerijski boj tekem cele noči. Obstreljevalo se je Soissons in tudi v dolini reke Aisne se je vršil artillerijski dvoboj.

Na višinah pri Maas so se vršile tekem noči živahne akcije, vendar pa je stopila infanterija v akcijo le na eni točki, in sicer pri Calonne, kjer so Nemci dvakrat zastoj skušali zavzeti eno francosko pozicijo.

V večernem poročilu pravi vlada, da je bilo tekem ostrega obstreljevanja mesta Rheims ubitih veliko civilistov. Med rekama Maas in Mosel, pri Les Eparges ter v gozdu Le Pretre so se vršili boji artillerije.

Angleži zasedli zakop.

London, Anglija, 20. julija. — Maršal French poroča o uspešnem zasedenju 150 jardov nemških zakopov zapadno od Chateau Hooge, in sicer v ponedeljek zvečer, potem ko so Angleži razstrelili eno mino.

Pokvarjena mladina.

V New Yorku so aretirali 18-letnega Michaela Neumana, ki je obdolžen, da je toliko časa prigrabarjal 19-letni Editi Cooper, da je začela vlačugarsko življenje. Denar, katerega je na ta način zaslužila, je morala dajati njemu.

Izjava Asquitha.

London, Anglija, 20. julija. — V poslanski zbornici je naprosil danes ministrski predsednik Asquith za dovolitev 150.000.000 funtov (\$750.000.000) v vojne svrhe za čas parlamentarnih počitnic. To pa ne pomeni nobenega novega posojila, temveč le daje vladi pravico, da uporabi denar, ki je že na razpolago. Vstevši zahteva novo svoto je dovolil angleški parlament v tem fiskalnem letu 650 milijonov funtov in od 5. avgusta p. l. pa do 1. marca l. l. se je dovolilo v vojne svrhe 1.012.000.000 ali \$5.060.000.000.

Minister je izjavil, da bi 100 milijonov morda zadostovalo.

septembra, a da se pride v okrog gotovim slučajem, ki lahko nastopi, prosi 150.000.000 funtov. — Denar se bo eventualno posodilo državam, ki se še ne nahajajo v vojni, ki pa bodo eventualno stopile na stran zaveznikov.

Odgovor Združenih držav.

Odgovor Združenih držav na nemško noto je bil sprejet in odobren v seji kabineta.

Washington, D. C., 20. julija. V kabineti se je obravnavalo danes odgovor na nemško poslanico ter se je prišlo do sporazuma glede vsebine. V odgovoru se vstraja pri principijih, katere se je povdarjalo v obeh prejšnjih poslanicah. Nadalje se izjavlja, da bo razmerje med obema državama odvisno od načina vojevanja s podmorskimi čolni od strani Nemčije.

Odgovor bo zelo kratek ter sestavljen v tonu, ki mora vzbuditi v Nemčiji prepričanje, da smatrajo Združene države nadaljnjo diskusijo glede navedenih vprašanj za brezpomembno. V nobenem oziru se ne bo namignilo, kako korake misli započeti ameriška vlada, da izpolni zahteve, stavljene v poslanici in predsednik in njegovi svetovalci so mnenja, da bo nadaljni razvoj odvisen od stališča nemške vlade. V poslanici se bo dalo povdarjati domnevi, da priznava Nemčija principije predsednika in da upošteva zakone humanitete. Poslanica bo odšla v prihodnjih dneh ter se jo bo objavilo šele potem, ko bo dospela v Berlin.

Zadeva "Ordune."

Pristaniškemu kolektorju Malone v New Yorku se je naročilo, naj prične s poizvedovanji.

Washington, D. C., 20. julija.

Državni departament, ki nima posebnih uradnikov za ta namen, je naprosil zakladniški departament, naj uvede preiskavo glede slučaja parnika "Ordune" in zakladniški tajnik McAdoo je pozneje izjavil, da je poveril preiskavo pristaniškemu kolektorju Malone v New Yorku.

Državnemu departmentu je veliko na tem, da izve, če se je izstrelilo torpedo proti parniku, predno je prišel podmorski čoln v obstreljevanjem. Dasiravno se je objavilo v listih tozadevna poročila, ni dobil državni departament nobenega poročila, iz katerega bi bilo razvidno, da se opirajo opisi v listih na izpovedi uslužbencev na parniku, katere je smatrali v tem slučaju za pristranske.

William C. Thompson, zastopnik zvezne industrijske komisije, ki se je nahajala na krovu "Ordune", je vložil v državno departmentu svoje poročilo, a ne more pojasniti na podlagi lastnega opazovanja.

Notranje posojilo Italije.

Rim, Italija, 20. julija. — Glasom informacij, ki so došle Banca d'Italia je bilo do v ponedeljek zjutraj podpisane italijanskega notranjega posojila 950 milijonov lir ali \$190.000.000.

Govor švedskega ministrskega predsednika.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Govor švedskega ministrskega predsednika, v katerem je izjavil, da bi Švedska pod gotovimi pogoji stopila v vojno, se splošno smatra v Berlinu kot svarilo na naslov Anglije in Rusije.

Slabo ravnanje z jetniki.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Premorska agencija je danes sporočila, da so se nemški sanitetni vojniki, katere se je izmenjavalo proti francoskim, britko pritožili nad načinom, kako se je postopalo z njimi na Korziki. Hrana je bila slaba, opravljati so morali težka dela in bili so izpostavljeni zasramovanju od strani prebivalstva.

Pretečta stavka v Clevelandu.

Cleveland, Ohio, 20. julija. — Uradniki mednarodne zveze masinstov so danes namignili, da se je pričelo z gibanjem, vsled katerega bi eventualno zastavkalo 20.000 v tujakih municijski industriji zaposlenih delavcev, če bi podjetniki ne hoteli dovoliti osemurnega dela.

Nevarnost stavke odstranjena.

Nevarnost velike stavke, ki je pretela New Yorku in sosednjim mestom, je odstranjena. Včeraj zvečer so podpisali zastopniki "Amalgamated Clothing Workers of America" in zastopniki tovarnih pogodb, ki bo potekla šele 1. novembra leta 1916. Obe stranki sta s pogodbo popolnoma zadovoljni. Danes zjutraj je odšlo na delo 10 tisoč krojačev, kateri so že deset dni stavkali. Tovarne bodo delavcem zvišale plače za deset do dvajset odstotkov.

Ruski parnik potopljen.

London, Anglija, 20. julija. — Neki nemški podmorski čoln je potopil dne 17. julija ruski parnik "General Radetzky" ter ga potopil 22 mož posadke se je rešilo.

Parnik je bil zgrajen leta 1889 v West Hartlepool ter je bil last neke družbe v Rigi.

ROJAKI POZOR!

Banda newyorških sleparjev je zopet na delu. Ti ljudje vam v svojih cirkularjih obljubujejo vse mogoče stvari, samo, da bi jim sedli na limanice. Razširjajo tudi neki slovenski list in delajo potom njega reklamo za svoje podile in sleparske namene. Kdor dobi kak cirkular, naj ga vrže v peč ali naj ga pošlje nam. — Bratje Hrvati so imeli s temi ljudmi že bridke izkušnje, ker so jih osleparili za težko prislužen denar. Rojaki pazite, da tudi vas ne oskubijo,

Italijani so baje uspešni pred Gorico.

Zavzeli so z naskokom grič, ki obvladuje mesto. — Gorica skoro popolnoma izpraznjena.

BEGUNCI.

V Milan je baje pribežalo veliko beguncev iz Gorice. — Vesti o italijanski zmagi.

Milan, Italija, 20. julija.

1400 beguncev iz Gorice je dospelo danes v tukajšnje mesto. Sporočili so, da je mesto skoro popolnoma izpraznjeno.

Italijanske čete so zavzele z naskokom Podgoro, grič, ki leži pol milje od Gorice ter obvladuje mesto.

Iz Chiasso prihaja poročilo, da je vsako uro pričakovati bega Avstrijev s kraške visoke planine na levem bregu reke Soče. Ob celi fronti imenovane reke divja bitka. Z zasedenjem te visoke ravnine bi bili Italijani veliko bližje njih cilju, Trstu, katerega bi se potem doseglo s topovi. Vojaški izvedenci so pa mnenja, da se ne bo obstreljevalo mesta, iz katerega so že zbežale vse avstrijske oblasti.

Milan, Italija, 20. julija.

V današnjem oficijelnem poročilu vlade se glasi, da je dosegla italijanska armada na goriški fronti zelo velik uspeh.

Pred par dnevi se je izvedelo, da se vrši zelo ostra bitka in da Italijani počasi prodirajo. Bitka je dospela do viška dne 18. julija.

Ko so se pričeli Avstrijci umikati, se jih je brez prestanka zasledovalo. Zasedlo se je važne višine ter zaplenilo veliko municije in drugega vojnega materijala.

Težkoče, s katerimi so se morali boriti Italijani na teh točkah, se razume, če se ve, da so vse važne točke na kraški višini od Žagrada do Tržiča zavarovane z več pasovi zakopov iz betona in jekla. Višine za temi zakopi pa so polne baterij vsakega kalibra. Le s tem, da so Italijani z vso silo obstreljevali te baterije, je bilo infanteriji mogoče iti naprej ter izgnati Avstrijce iz zakopov.

Dunajsko poročilo.

Dunaj, Avstrija, 20. julija. — V oficijelnem poročilu se glasi, da se je odbilo vse naskoke Italijanov na postojanke pred Gorico. Na višini pri Dobrodo se vrše ostri boji. Pri brezuspešnih naskokih v bližini Tržiča so imeli Italijani velike izgube. V bojih v Kreuzbergu distriktu so izgubili 2000 mrtvih in dvakrat večje število ranjenih.

Notranje posojilo Italije.

Rim, Italija, 20. julija. — Glasom informacij, ki so došle Banca d'Italia je bilo do v ponedeljek zjutraj podpisane italijanskega notranjega posojila 950 milijonov lir ali \$190.000.000.

Govor švedskega ministrskega predsednika.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Govor švedskega ministrskega predsednika, v katerem je izjavil, da bi Švedska pod gotovimi pogoji stopila v vojno, se splošno smatra v Berlinu kot svarilo na naslov Anglije in Rusije.

Slabo ravnanje z jetniki.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Premorska agencija je danes sporočila, da so se nemški sanitetni vojniki, katere se je izmenjavalo proti francoskim, britko pritožili nad načinom, kako se je postopalo z njimi na Korziki. Hrana je bila slaba, opravljati so morali težka dela in bili so izpostavljeni zasramovanju od strani prebivalstva.

Pretečta stavka v Clevelandu.

Cleveland, Ohio, 20. julija. — Uradniki mednarodne zveze masinstov so danes namignili, da se je pričelo z gibanjem, vsled katerega bi eventualno zastavkalo 20.000 v tujakih municijski industriji zaposlenih delavcev, če bi podjetniki ne hoteli dovoliti osemurnega dela.

Zapatovo vojaštvo zopet v Mexico City.

Glavno mesto Mehike je že od nedelje v Zapatovih rokah. Kaj bo do storile Združene države?

RDEČI KRIŽ.

Načrt guvernerja Maytorene. — Koncentracija čet v Nogales.

Washington, D. C., 20. julija.

Državnemu departmentu so danes sporočili, da je takoj zatem, ko so se umaknili Carranzovi vojniki, zasedel general Zapata glavno mesto Mehike. Zapatove oblasti so prevzele nad mestom popolno kontrolo. General Gonzales se je umaknil proti severu in se pripravljajo na boj z Villomovi četami, ki prodirajo proti jugu.

To poročilo je vladne kroge zelo presenetilo. Vsi so bili prepričani, da so Zapatove čete popolnoma demoralizirane ter da brez Villove armade ne morejo ničesar opraviti.

Sedaj še ni nikomur znano, kje se pravzaprav nahaja Gonzales. Nekateri pravijo, da se je vršila pri Pachuci bitka med Carranzovo in Villovo armado.

V današnji kabineti seji se je veliko razpravljalo o situaciji v Mehiki. Če ne bo drugače, bo morala vlada Združenih držav poseči vmes. Natančne informacije bo dal državnemu departmentu ameriški generalni konzul Schanklin, ki bo dospel prihodnji teden v Združene države.

Brigadni general Devol, generalni ravnatelj ameriškega Rdečega križa je rekel, da se ne more nobenemu rečevo pomagati, dokler se razmere temeljito ne izpremenijo. Šest tednov si je prizadeval olajšati bedo, sedaj po šestih tednih je pa izgubil vse upanje.

Nogales, Mehika, 20. julija.

Villov guverner Maytorene je izjavil, da je začel koncentrirati v bližini mesta čete, s katerimi bo udaril na Carranzovega generala Callesa, ki prodira proti severu.

San Antonio, Tex., 20. julija.

General Carranza je dosegel s proklamacijo splošne amnestije že precej uspehov. Vsak Villov ali Zapatov vojak, ki izroči orožje, dobi na roko \$30, poleg tega se mu pa še plača vožnja v rojstni kraj. Kavaleristi dobijo po \$100. Dosedaj se je že prijavilo 3000 vojakov, v kratkem bo pa naraslo to število na 15.000.

Naco, Sonora, 20. julija.

Vojaški Carranzovega generala Callesa so zavzeli mesto Cananeco.

Nevarnost stavke odstranjena.

Nevarnost velike stavke, ki je pretela New Yorku in sosednjim mestom, je odstranjena. Včeraj zvečer so podpisali zastopniki "Amalgamated Clothing Workers of America" in zastopniki tovarnih pogodb, ki bo potekla šele 1. novembra leta 1916. Obe stranki sta s pogodbo popolnoma zadovoljni. Danes zjutraj je odšlo na delo 10 tisoč krojačev, kateri so že deset dni stavkali. Tovarne bodo delavcem zvišale plače za deset do dvajset odstotkov.

Ruski parnik potopljen.

London, Anglija, 20. julija. — Neki nemški podmorski čoln je potopil dne 17. julija ruski parnik "General Radetzky" ter ga potopil 22 mož posadke se je rešilo.

Parnik je bil zgrajen leta 1889 v West Hartlepool ter je bil last neke družbe v Rigi.

ROJAKI POZOR!

Banda newyorških sleparjev je zopet na delu. Ti ljudje vam v svojih cirkularjih obljubujejo vse mogoče stvari, samo, da bi jim sedli na limanice. Razširjajo tudi neki slovenski list in delajo potom njega reklamo za svoje podile in sleparske namene. Kdor dobi kak cirkular, naj ga vrže v peč ali naj ga pošlje nam. — Bratje Hrvati so imeli s temi ljudmi že bridke izkušnje, ker so jih osleparili za težko prislužen denar. Rojaki pazite, da tudi vas ne oskubijo,

Končana stavka.

Stavka premogarjev v južnem Wales je končana ter se je uvedlo novo plačilno lestvico.

Cardiff, Anglija, 20. julija.

Stavka premogarjev v južnem Wales je poravnana vsled posredovanja municijskega ministra Lloyd Georgea in voditelji stavke so danes zvečer izjavili, da se je doseglo sporazum in da je stavka končana. Iz poročil glede sporazuma je razvidno, da so ostali stavarji zmagoviti. Dosegli so namreč zvišanje plače za 10 odstotkov ter ostane plačilna lestvica veljavna do najmanj šest mesecev po končani vojni. Po preteku tega časa ima vsaka stranka pravico razveljaviti pogodbo ter se je določilo za to trimesečni odpovedni rok. Ako se ne izvrši odpovedi, ostane nova plačilna lestvica v veljavi.

Voditelji stavke so objavili rezultat po kratki konferenci, katero so imeli danes popoldne z Lloyd Georgeom, ki se je preje posvetoval s posestniki rogov.

Dogovorjena plačilna lestvica je pet šilingov na dan, kot so premogarij sprva zahtevali in ki je bila že v veljavi, ko se premogarij zastavkali. Delavcem se je dovolilo 10odstotno zvišanje minimalne plače, vendar pa bo stopilo to v veljavo šele čez nekaj časa.

Skupno v smrt.

Chelsea, Mass., 20. julija. — Šest članov družine, ki je stanovala v gorenjih prostorih trinadstropne tenement-hiše, je našlo danes istočasno smrt, ko je izbruhnil v zgodnji jutranji uri požar. Ponesrečenci so Mihael Jankowski, njegova žena in štiri otroci v starosti 18, 16, 10 in 8 let. Požar je izbruhnil v spodnjem nadstropju in gost dim je zadušil družino. Iz položaja ponesrečenec je bilo razvidno, da so se žrtve prebudile ter skušale pobegniti, da pa jih je premagal dim.

Požar na parniku.

London, Anglija, 20. julija. — Na parniku "Benana", ki pluje z 800 izseljenci proti Avstraliji, je izbruhnil požar. Parnik je oddaljen 300 milj od Durbana v Južni Afriki. Kako je nastal požar, se ni moglo dognati.

Pozor, pošiljatelji denarja!

Denarne pošiljatelj v Avstrijo bodemo sprejemali kljub vojni s Italijo, pošta gre nemotljeno preko HOLANDIJE in SKANDINAVIJE.

Dobili smo brzojavno poročilo, da se denarne pošiljatelj kakor tudi pisma ne morejo več izročati naslovniku v južnih Tirolah, na Goriskem, Primorskem, za TRST, ISTRO in DALMACIJO. — Za KRANJSKO, spodnji ŠTAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor prej.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znanec, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K	\$	K	\$
5....	.80	120....	19.20
10....	1.60	130....	20.80
15....	2.40	140....	22.40
20....	3.20	150....	24.00
25....	4.00	160....	25.60
30....	4.80	170....	27.20
35....	5.60	180....	28.80
40....	6.40	190....	

"GLAS NARODA"
(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
25 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta 1.50
pol leta za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropa za vse leto 2.55
pol leta 1.25
četrtletno 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.
Dopisi naj se blagovito pošiljajo po —
Money Order.
Pri sprejembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
kataloške naznani, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:
"GLAS NARODA"
25 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

**AMERICAN ASSOCIATION OF
FOREIGN LANGUAGE EXPOS**

Dopisi.

Milwaukee, Wis. — Pred krat-
kim je umrl tukaj rojak Frank
Dule, ki je bival 15 let v Ameriki.
Star je bil 36 let. Rojen je bil v
vasi Zlogajne, fara Skocijan na
Dolenjskem. Za pogreb je poskr-
belo društvo sv. Janeza, katerega
član je bil pokojni. Društvo mu
je darovalo krasen venec in ga
polnoštevilo spremilo k večni-
mu počitku. Da se je pogreb tako
lepo izvršil, je veliko pripomogel
John Dule mlajši, nečak pokojne-
ga. Počivaj v miru, dragi prijatelj!
— J. Turk.

Kitzville, Minn. — Iz tukajšnje
naselbine ni bilo že dolgo nobene-
ga dopisa. Kar nas je Slovencev
tukaj, se vsi dobro razumemo
med seboj. Zaposleni smo v pre-
mogokopih, ki primeroma še do-
sti dobro obratujejo. Plača je
majhna, delo je težko. — Hvala
vsem rojakom, ki so se naročili
na list Glas Naroda in onim, ki so
obnovili naročnino. Pozdravi! —
Joe Adamič, zastopnik.

Tocele, Utah. — Pred kratkim
smo tukaj pokopali soprogo Mar-
tina Nemanica in soprogo Fran-
ceta Bobna. Prva zapuščila sedem
nedorastlih otrok, druga pa tri.
Neizmerno žalosten prizor je bil,
ko so nesli drugo za drugo na po-
kopališče. Umrli sta na zastrup-
ljenju krvi. Naj v miru počivata!
Anton Plaič, zastopnik G. N.

Bledi mesec.

Hrvatski spisal A. Senoa.

"Fertig!" (Gotovo!) zavpije
železniški sprevodnik na zagreb-
ški postaji. Vlak zabrzlaga in se
jame premikati; pomika se, po-
mika hitreje in hitreje, pa žici!
oddreda proti Štajerski.

"Za vraga!" vikne zdaj eden
izmed treh mladenčev, ki so stali
na postaji ter vrže jezno tlečo ku-
bo ob tla. Bil je to rjavkast člo-
vek vitke postave, čil — prava
hrvatska kri.

"A, kaj ti je vendar, Jurij?"
ga vpraša prijatelj, žive narave,
s kozjo bradico ter je skakal na
tankih nožicah liki komedijant-
punčka ob železni žici.

"Josip!" izpregovori tretji
mladenič drugemu, opiraje se
mirno na palico in mirno kadeč.
"Josip, tvoje misli so vedno v
višji politiki; a vendar si slep ka-
kor tvoja kakajena pipa. Ali nisi
videl v tretjem kupažu one plavo-
laske, za katero so se ozirale oči
Jurija? Pa hudičur, kako se mu
je sladko smejala, dokler je ni
odnesla pasja para v štajersko
deželo."

"Za vraga!" nagubanč Jurij
čelo, oziraje se za belkastim pa-
rom vlakom, ki se je vedno bolj iz-
gubljal proti Štajerski.

"Pri zlatem konjčku" je Jurij
s svojima drugama hitro utopi-
l v zlati kapljici bukovski
sladki spomin na zlatolaso vilo.

In tudi za Jurja je prišel čas,
da ga popelje vlak iz Zagreba.
Kam? Na Dunaj, študirat doktor-
stvo.

Sestra mu je dala na pot sla-
dek kolač in srčen poljub; a mati
pečena purana in iskren blago-
slov ter lepe nauke in kar je naj-
važnejše, odebale mošnjček onih
redkastih podob, ki jih gospod
financi minister, pa tudi mladi
gospodje "doktorji" silno potre-
bujejo.

In Jurij je šel v tujino.
Mladi "doktorji" so velika go-
spoda; a denar spada, ako ne po
zoologiji, vendar pa v polnem ob-
segu po naravi v razred krilatih
ptičev. Logična posledica teh
dveh okolnosti je pogosto —
prazna denarnica doktorjeva. In
iz tega sledi zopet, da se mora
mlad gospoda radi različnih po-
trebščin spuščati v diplomatsko
občevanje z ono vrsto ljudi, ki jih
drugi nazivljejo "upnike", a
mladi doktorji "manikereje".

In tudi Jurij je imel vobče "up-
nike", a naposled nekoga, ki ni
bil samo krivoverec, temveč tudi
pogan.

Ta pogan je bil s polnim na-
slavom Vendelin Veneliček, "tail-
leur des habits pour messieurs",
ali bolje — krojač.

Gospod Veneliček je bil visoke-
ga in širokega nosu; nad očmi so
se mu vile kostanjeve obrvi; bil
je vedno veselega lica, brez brk,
a bradat à la gorila; bil je "teles-
ni" krojač medicinske fakultete,
toda upnik par excellence.

Gospod Veneliček, ta oderuh,
zasledovalec in brezbrskasti možič
je pil mlado doktorijo po Alser-

vorstadtu liki pajek uboge mu-
šice.

Posebno nesrečna muha je bil
naš Jurij, čegar ime je tudi ble-
šalo v črni knjigi Vendelinovi.
Gospod Veneliček je bil poleg
tega dober Slovan kakor Jurij,
ali krojaški računi se ne kompen-
zirajo s slovanstvo vzajemnostjo.

Drugi "upniki" so vsaj ob-
iskali Jurja v času posetov; ali
komaj je žarelo sonce na oknu
Jurja, je bil Veneliček že pri nje-
govih vratih ter je povpraševal za
žvrgolečim glasom zaspanega
"doktorja", ali je že prišlo "de-
bela" pismo iz Zagreba; in to se
je ponavljalo vsak dan.

Nekoč se naš Jurij razjezi in se
hoče umakniti krojačevi naležno-
sti.

Vsako jutro je urno vstal ter
tukaj v Prater! Tjekaj ne seže
mreža Veneličkova, si je mislil
Jurij.

Nekega dne — bilo je popol-
dne — se je izprehajal naš nade-
budni Jurij po Prateru, kar se pri-
kaže pred njim — ona lepa plavo-
lasica, v katero se je bil zaljubil
na zagrebški postaji.

"Ah!" vzklikne Jurij radost-
no, niti ne opazivši stare žene po-
leg plavalaske. Deva se je milo
nasmejala, ali stara jo zapelje v
omnibus, ker je jelo deževati. In
tudi Jurij je hotel v omnibusu, ali
uprav, ko je hotel stopiti nanj, se
prikaže iz okna omnibusu širok
nos — Vendelin Veneliček, — in
naš Jurij je zbežal.

Lahko se je setati po Prateru,
kadar je lepo vreme, ali nikakor
ne, kadar je deževno. Veneliček
je tičal doma; ves dan je deževalo;
kam hočeš!

"Kam, kakor k Milanu; ta sta-
nuje blizu."

Milan je bil čudak. Z nikomur
ni niti govoril; hodil je svojo pot,
ne oziraje se ne na desno, ne na
levo; no, Milan je bil pravi sin
junaške krajine.

Jurij je povedal Milanu svoje
nadloge ter ga prosil, naj mu da
pribežališče pred "upnikom" Ve-
neličkom.

"I, pa ostani tu! Evo knjige in
smodke! Jaz grem na vsučilišče.
Bog!" reče Milan ter potegne
klobuk na oči in odide.

Jurij si je zapalil smodko, le-
gel na divan ter jel motriti sobo.
Na levi strani so bila vrata, od-
koder se je čul šum ženskih kril
in nič več. Jurij je vzel z mize
zvezek izvršnih hrvatskih novel.
Tu je pričel čitati.

"Neumnost!" je vzkliknil ter
vrge knjigo proč. Smodka mu je
slabo gorela. "Neumnost!" je de-
jal in vrge smodko proč.

Na stropu sobe je bila naslika-
na svetleča zvezda. Jurij je upi-
ral vanjo pogled in šel njene
zanke. Pri tretjem žarku se je
spomnil plavalaske, Vendelina in
omnibusu, in zopet izustil "neum-
nost!" ter šel dalje.

"Vidiš", je začel razmotrivati.
Da nisi len, kakor si, bi lahko po-
setil svojo rojakinjo Milico. Še
nikdar je nisi videl. Mlada je. Na
Dunaju stanuje pri teti. Stari ti
piše, da jo obišči. Ali vraga, kje
stanuje? Stari moj mi je dal na-
slov, a jaz sem ga izgubil. Neum-
nost!"

Medtem je jela za omaro v dru-
gi sobi biti ura in hitro nato je
zasvirala pesem:

"Bledi mesec, tebe tožim..."
Jurij napne ušesa, da bi slišal
uro sviralke. Godba prestane.

Jurij je zopet šel pramene
zvezde in jel žvižgat:

"Bledi mesec, tebe tožim..."
V tem je zaorilo iz druge za-
prte sobe tenko žensko grlo, in to
hrvatski: "Bledi mesec..."

"Bledi mesec? Kaj vraga? —
Hrvatica?" plane Jurij kvišku.

Iz druge sobe se je čulo, kako
je roka zopet navila uro sviralke.
Ura zopet zavrže, Jurij zopet za-
žvižga, hrvatski glas zopet po-
je in tako — dva — tri — štiri —
petkrat.

Jurij je hotel pogledati skozi
ključavnico. Ali na drugi strani
je stala omara. Konečno se je o-
hrabril in vprašal:

"Oprostite, lepa rojakinja, ko-
liko je ura?"

"Pet, gospod rojak!" se je od-
zval z druge strani ml glasak.

Jurij je hotel svoj razgovor na-
daljevati, ali tam je vstopil ne-
kdo v sobo, po glasu stara žena,
in pozval mladenko, naj pripravi
vse stvari za no pot.

Jurij je pohitel na ulico, da bi
videl na oknu svojo rojakinjo.
Ostro je gledal na okno; žaluzije
se polahno odpro, prikaže se bela
ročica, a zdaj se pojavi na oglu
ulice — Vendelin Veneliček.

Oj, ubogi Jurij! Oj, že zopet
beži!

kdo je tvoja gospodinja, ima-li
hčerko? Povej mi!"

"Uprav pred dvema urama se
je odpravila na kmete", je odvr-
nil Milan.

"Oh, to je zopet neumnost! Ne
veš, kako se zove? Mlada Hrva-
tica je."

"Vidiš, tega nisem vedel! Ni
mi znano, kako se zove..."

"A ti stannuješ tu že dva me-
seca?"

"E, staro sem videl, mlade pa
ne."

"Oh, neumnost na neumnost!"
zakriči Jurij ter se lopne z roko
po čelu.

"Pa kaj zato?" odvrne Milan
hladnokrvno.

Krojaška nadloga ni več mu-
čila Jurja. Nekaj novega ga je
pomirilo.

Nekega jutra potrkala zopet ne-
kdo na vrata Jurja. Mladi dok-
tor je že mislil, da je to zopet kak
"upnik"; kar stopi v sobo nje-
gov stari oče.

Objela in poljubila sta se ter
starec je pričel govoriti:

"Jurij, popelji me k Milici. Se-
daj sem jaz njen varuh!"

"Dragi oče!" je zaeptal mla-
di "doktor".

"Ti nisi bil pri nji? Nesrečno
dete! To se mi je zdelo. Hajdva!
Zdaj moraš, ona je v vasi Dorn-
bach."

Oba sta se odpravila z izvoš-
kom v Dornbach.

Stara teta ju je sprejela na le-
tovišču. Milice ni bilo, šla se je
bila izprehajati v park.

Jurij ni vedel, kaj naj odgovori
na kopo tetinih vprašanj; a še
bolj ga je spravila v zadrego ura
sviralke, ki je jela svirati: "Ble-
di mesec." Tetka je poslala po
Milko.

Čez trenutek se je razlegnil na
dvorišču zvonček glas in v sobo je
stopila Milica — ona lepa plavo-
lasica z zagrebške postaje, ona
Milanova sosedica, in smehljaje se,
je vzkliknila:

"A, dragi stric! A, dragi gos-
pod Jurij! O da, poznam vas že
dolgo po fotografiji iz zagrebške
postaje in po "bledem mese-
cu!"

"Da, po "bledem mesecu",
je dejal Jurij zmeden.

Ko sta pozneje Jurij in Milka,
mož in žena, pod tili večer gle-
dala srebrnojasno mesečino, je
često rekla mlada gospa:

"Glej, to je "bledi mesec!"

"Ali zdaj mu nimam ničesar
več tožiti!" je dostavil Jurij in
poljubil svojo ženko.

Od kod izvira komis?

Oče "komisa" ni nihče drugi,
nego slavni vojvodinja iz 30-let-
ne vojne Wallenstein. Ko je leta
1628. taboril pred Strassburgom,
je prislil občine, v katerih nje-
ga armada ni bila nastanjena, da so
kot nadomestilo dobavljali za ar-
mado. Da bi se dobave pravilno
razdeljevale, so ustanovili komisi-
jo, ki je sprejemala moko ter nad-
zorovala pečenje kruha. Ker se
kruh dobavljali tej komisiji, so ga
imenovali komisni kruh ali komis-
ni kruh.

Nesreča na Savi pri Zagrebu.

Te dni sta šla loviti ribe v Sa-
v Anton Čulak in Juraj Vojković
iz Zagreba. S čolnom sta plula po
Savi mimo sela Žitnjak in prišla
kaka dva kilometra pod selom v
vrtine, ki je potegnil čoln v glo-
bočino. Čulak se je boril kolikor
časa je mogel z valovi, končno pa
je izginil s površja, medtem, ko
se Juraj Vojković ni več prikazal
na površino. Obta sta utonila in
njihovih trupel do sedaj še niso
mogli najti.

Srbski stotnik aretiran ob švica-
ski meji.

Od predralskih mejnih čet je bil
artirar srbski stotnik Ilija Panić,
ki je ušel iz Solnograda, ravno v
trenutku, ko je hotel prekorčiti
švicarsko mejo. Prepeljali so ga
nazaj v vjetniško taborišče v Sol-
nogradu.

V Roveredu na južnem Tirolskem
je neki delavec vlomil v hišo, ka-
tere prebivalci so pobegnili. Orož-
niki so ga zasedli in ga na mestu
ustrelili.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Josip Briski, Brooklyn. — Ko-
likor je nam znano, so na Reki
cestni napisi v ogrskem in ita-
lijskem jeziku. Na Sušaku pri
Reki so menda samo hrvaški.

Gowanda, N. Y. — Dopisa sko-
raj ne moremo priobčiti, ker je
preveč oseben. Če je omenjeni
človek rodom Slovenec, pa je po-
zabil na mater, ki ga je rodila,
mu ni pomagati. Najboljše je, če
se ga pusti pri miru. Srbski pre-
govor pravi: "Poturica gori od
Turka." V tem slučaju bi lahko

rekli: "Lahon je slabši od La-
ha." Pozdrav in sporočite se kaj!

F. Kramar v Farrell, Pa., N.
Klobučar v Albia, Iowa, in drugi.

Glede omenjenega slovenskega li-
sta smo že precej pisali in javno
svarili rojake, da naj se ga varu-
jejo in da naj pokažejo vrata ose-
bam, ki ga prodajajo. Če je last-
nik osleparil Hrvate za \$750,000,
tudi Slovence ne bo pardoniral,
če jih dobi v svoje roke. Proč z
listi, ki jih izdajajo taki ljudje!

M. I. L., Cleveland, O. — Poro-
čilo je dospelo nekoliko prepozno,
vsled česar bi ne imelo pomena,
če bi bilo priobčeno. Če boste še
drugič kaj poročali, glejte, da do-
bimo par dni prej. Vse, kar se ti-
če "Sokola", bomo priobčili z ve-
seljem.

Kje je JOHN TROHA, podomače
Ankin iz Babnega polja? Pro-
sim cenjene rojake, če kdo ve,
da mi naznani, ali naj se sam
javi. — John Susman, P. O.
Hutchins, Pa. (21-23-7)

Rad bi izvedel za naslov FRAN-
KA WESLY, podomače Popov
iz Lasea, pošta Draga pri Ra-
keku. Poročati mu imam nekaj
važnega. — Hubert Mihci,
Pickens, W. Va. (21-23-7)

DELO! DELO! DELO!!!
Delo dobi 16 mož, ki so vajeni
dela v šumi. Jaz imam dobro šno-
mo v Alabami, kjer je dela za eno
leto. Plača je ponavadi. Pišite na:
Jacob Janes,
Sweet Water, Ala.

VABILO NA PIKNIK,
kateraga priredi
društvo "Delavec" št. 59 SSPZ
v Conemaugh, Pa.,
v nedeljo 1. avgusta 1915
na prostoru Pavla Gogonhaur,
Woodvale Heights.

Tem potom vladno vabimo vsa
društva ter sploh vse slovensko
prebivalstvo iz okolice, da nas
blagovoljno posetijo na omenjeni
dan. Za dobro zabavo in postrežbo
bode obilno preskrbljeno. Imeli
bomo tudi mladega janca, ka-
terega bomo pekli na ražnju.

Vstopnina za možke \$1, pivo
prosto. Začetek ob 1. uri pop.
K obilni udeležbi vabi
Pripravljeni odbor.

Opomba. Članom tega društva
se tem potom naznanja, da mora
vsak prispevati v društveno blago
svoto \$1, pa naj si bode bolnik
ali pa oddaljen, ker brez denar-
nih sredstev ne more društvo ni-
kakor uspevati. Zato so člani pro-
šeni, da to upoštevajo in stori
vsak svojo dolžnost v teku dveh
mesecev.

Z bratskim pozdravom
Anton Kalar, tajnik.
(2x 21-23-7)

NAZNANILO.
Članom društva "Planina" št.
14 S. D. P. in P. D. naznanjam,
da se vrši seja dne 25. julija ob 9.
uri dopoldne v navadnih prostori-
h. Pri tej seji imamo ukreniti
mnogo važnega in dobrobit dru-
štva in zajedno bomo volili dele-
gata za letošnjo konvencijo, ki bo
v mesecu oktobru. Kdor izmed
članov izostane neupravičenim
potom, se bo z njim postopalo po
društvenem sklepu.

S pozdravom
Josip Glavač, tajnik.
(21-22-7)

NAZNANILO.
Rojakom v Chicago, Ill., in
okolici naznanjam, da sem se pre-
selil iz 1518 W. 21st Street na
1821 W. 22nd Street, kjer imam
najnovejše vzorec jesenskih in
zimskih oblek. Obleke izdelujem
po najnovejšem kroju in se pri-
poročam rojakom, da me obiščejo
in se osebnoprepičajo.

Zajedno pa prosim one, ki žele,
da jim prinesem vzorec na dom,
da mi pišejo dopisnicno in označijo
čas, kedaj naj pridem. Za vsako
pri meni naročeno obleko jam-
čim.

V zalogi imam tudi spodnjo
možko obleko, delavne hlače itd.
Za obilen poset se priporočam.
S spoštovanjem
F. MARINTZEL,
1821 W. 22. St., Chicago, Ill.
(21-23-7)

RESNICA JE,
da dobite v južni Coloradi 160 ali
320 akrov najbolje zemlje, ki ste
jo še kdaj videli. Pšenica gre do
40 bušljev na akro. Raste vse.
Vzel sem sam tam 320 akrov 15.
julija. Sedaj je priložnost, ki se
ne vrne nikdar več. Zemlja je od
1 do 3 milje od železniške posta-
je. Blizu velikih mest. Prvi papir
zadostuje. Voda in les na zemlji.
Obrnite se takoj do mene, ker 3.
avgusta se bo določila zopet daja-
la. Cena je en dolar za akro.

Ignace Vertačnik,
417 Fairfield Ave., Johnstown,
Pa. (20-23-7)

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 87, Brad-
dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-
berton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Col.

VEHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:
MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.
JOHN KRZISNIK, Box 123, Burdine, Pa.

POROTNIKI:
FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:
JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1,
Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, št. 2, Ely
Minn.
JOHN GRAHEK, st. od društva Slovencev, št. 114, Ely,
Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne po-
šiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe
na predsednika porotnega potnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
otralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV V NAZNANJE!

Vse proteste, inicijative, predloge in sploh vse uradne
stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠI-
LJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi
brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče
Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno
priobčeno.

Uredništvo G. N.

Kje je JOHN TROHA, podomače Rad bi izvedel za ANTONA
Lukov iz Babnega polja pri LANGINO. Doma je iz vasi Za-
Lozu? Za njegov naslov želi log pri Postojni. Prosim cenje-
izvedeti njegov svak, ker tu je prostor za kempo, ako se pra-
vočasno oglasi. — John Troha,
Box 18, Pickens, W. Va. (21-23-7)

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri
mesece dnevno, izvzemši nedelje in po-
stavnih praznikov. "GLAS NARODA"
izhaja dnevno na šestih straneh, tako,
da dobite tedensko 36 strani berila, v
mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih
meseceh. "GLAS NARODA" donša
dnevno poročila z bojišča in razne sli-
ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo
13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen.
Vse osebje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Kako pomagati

starišem, bratom, sestram in znancom v teh
groznih časih, ki jih imajo v stari domovini?

Znana najstarejša trvdka

FRANK JURJOVEC
in največja slovenska
trgovina z grocerijo in vinom v Chicagi

razpošilja v stari kraj RIŽ in KAVO, katere tam
zelo primanjkuje ter je v večjih krajih sploh ne
morejo kupiti za drag denar. —

Mi pošiljamo najboljše vrste kave in
riža v zabojih in sicer:

Štev. 1. 5 funtov RIŽA in 5 funtov
KAVE s poštnino vred \$3.50
Štev. 2. 10 funtov žgane KAVE fine
s poštnino vred \$4.00
Štev. 3. 10 funtov RIŽA najfinejšega
s poštnino vred \$2.50

Denar nam pošljite po Domestic Postal Mo-
ney Order ter priložite natančen naslov, katere-
mu je blago namenjeno, kakor tudi Vaš naslov.

Tudi DENAR pošiljamo točno in zanes-
ljivo že več let.

Sedaj je cena 100 Kron \$16.00.

Priložite Domestic Postal Money Order.

Tvrdba Frank Jurjovec
1801 W. 22nd Street, Chicago, Illinois.

Dopis.

— 0 —

New York, N. Y. — V našem slovenskem pevskem društvu "Slavee" so odprli novo knjigo in prva stran iste je polna...! Z izletom in dvema koncertoma v bratski slovenski naselbini v Forest City, Pa. so sveto nalogo — razširjati pesem našo po naši zemlji — rešili sijajno! Morda so začetniki s pesmijo svojo po slovenskih pevskih društvih širili Amerike misel, da vstajajo s pesmijo — društvo za društvom, da se združujejo, da nastopajo skupno in obiskujejo drug drugega v kolikor to dopuščajo razmere — in za sluzla "Slavee" bo imenitna ko bo donela slovenska pesem iz države v državo... A k stvari! Afera v Forest City, Pa. je prepomembna, prevažna in oteti se pozabljeni mora! Ameriška Slovenija mora zvedeti v vseh detajlih, v koliko se nam je posrečila mislija naša in po prebranju dolgi vrst naj sodi —! Dnevi 3., 4. in 5. julija 1915 ostanejo z zlatimi črkami zapisani v analih "Slavee" zgodovine. Že prvi dan, ko smo potovali tje, nam je minil prijetno, prehitro. Peveci in pevke — vsi prijetni družabniki — so bili kaj dobro razpoloženi in gledaje lepo ameriško zemljo, kjer so se vrstili hribi in doline, reke in potoki in kjer so nas pozdravljali iz zelenih gajev pisane krilate ptice — da, takrat so se nam širila srea, takrat smo pozabili trudopolnih večerov in hrepenje smo zrl v daljavo — k cilju. — Prišli smo v Seranton, Pa. Tu nas je pozdravil Slovenec, ako se ne motim, g. Herman, rekoč: — Sam sem tu! Bral sem v "Glasu Naroda", da pridete in čakal sem in Vas dočakal, da Vas pozdravim in Vas pokažem drugo postajo, kjer morate menjati vlak. — In šel je z nami in kazal pot. Hvala vsemu rojaku! Ko smo se iz New Yorka vozili s Ferry na Pa. postajo, smo na ladji zapeli divno ono "Na planine", da so nas tujei začudeni poslušali in hvalili ploščali, a po večerni vožnji so se nam posušila grla in zatoči smo se morali h Gambrinu, proseč ga za eno samo čašico hladnega nektarja in našli smo milosti v očeh njegovih. In potem dalje! V Carbondale, Pa. so nas pričakovali forestički veljaki z g. Telban in E. Zalar na čelu. Pozdravljanje je bilo pristržno — slovensko! Zabolelo nas je le vprašanje: — Kje je g. Sakser? — a odgovora vedeli nismo. — Danes vemo, da je bil odlični naš rojak bolan! — Povabili so nas v pripravljene automobile in po 20minutni vožnji po temnem in zelenem gozdu smo stopili pred Muhvičev hotel. — Concillijamni otondi slovenski župnik g. I. Tomšič nas je pričakoval, pred hotelom je stala neštevilna slovenska množica in pozdravljanju ni hotelo biti ne konca ne kraja. Konečno smo sedli v prijetni in hladni sobi in se krepčali. A šli smo kmalu v Morfejevo naročje in spali, spali —! In ko je 4. julija ameriško solnce v novo domovanje prispjalo, nas na ležiščih ni več našlo, vstali smo rano drug za drugim, ogledali si mesto in ob 10. uri prisostvovali sv. maši. Slovenska cerkev je bila polna vernega slovenskega ljudstva, na koru je pel "Zvon" v mešanem zboru latinsko mašo in "Slavee" v moškem zboru pesem: "Mariji". Po sv. maši nas je g. župnik Tomšič povabil na čašico pive in na to nas je peljal g. Charles Zalar z g. očetom svojim na "majno". Šli smo in, dasi je solnce neusmiljeno pripekalo, kislih in trdnih obrazov ni bilo videti. Med potjo se ustavimo in g. Zalar nas povabi v hišo, kjer nas je čakala polna miza. In sesti smo morali! — To vendar ni "majna". g. Zalar! — sem vzkliknil, gledaje krožnike, polne steklenke itd., a nasmešnil se je moj g. Zalar in zavzelo se čaše v zdravje forestičke naselbine in "Slavee". Vrniti smo se morali, a g. Zalarju greha, da nas je "zapeljal", — "Slavee" z menoj vred ne odpusti! — Blizu se je čas, da pričnemo s I. koncertom. A premda je manjkalo še cele pol ure do treh, je bila dvorana že polna. I. pri nas v New Yorku bi si želeli take točnosti. Nad 400 slovenskih rojakov in rojakin je polnilo dvorano. Med njimi seveda g. župnik I. Tomšič, gg. Telban, Muhvič, mirovni sodnik I. Dečman, poljski župnik C. Gryzka, župan Jac. E. vams, glasniki ekspert Richard Lyvellin, Arthur Kerns, member of Schoolboard in mnogo drugih odličnih veljakov. Posameznih pevskih točk se dotikal ne bom, minuta, hiteli v naročje penatov

— "kaditi" i jaz ne maram nikomur, vspremem obeh koncertov je javnost itak brala. "Slavee" in "Zvon" sta se vrstila in pela pesem za pesmijo. V auditorijumu pa je vladala sveta tišina... I tu bi se lahko učili v New Yorku! A peveci so trpeli s pevovodjo vred, neznozna vročina nas je mučila in pesem, akoprav iz dobrih in solanih grl, ni mogla tudi radi slabe akustike do popolne veljavje. Pa kljub vsemu, občinstvo je bilo hvaleno in priznalo je trud pevecov z živahnim ploskanjem. Po I. koncertu smo šli iz obeh društev na Zalarjev vrt (o ta nam ostanje v spominu!) in sedli smo k dolgi, dolgi belopogrnjeni mizi. A dasi smo tamkaj skoro "svoje šotore odprli" vrniti smo se morali kmalu, kajti blizu se je II. koncert. Tudi pri tem je bilo dvorana že polna — pol ure prerano! Ob 8. uri zvečer sem stal na Muhvičevi verandi in zrl v — prazno ulico. A v duhu sem videl vrste nebrojane množice, hitce slusat slovensko pesem, predno sem stopil tje. In tesno mi je bilo pri srcu... Isti hip pa sem slišal klie — Brzo, dvorana je že polna! — Zine, prazna ulica... In nastopali smo zopet drug za drugim. Veljaki in odličnjaki isti, a množica druga, hvaložna in mirna pa istotako kot prva. Ploskali so in zanosno poslušali našo pesem. — Ob 10. uri je zamrla slovenska pesem in dvorana je bila prazna. Posetniki so se razšli, "Zvon" in pa "Slavee" je pričakovala dolga ona, čelja pogrnjena miza pri g. Charles Zalarju. Prikorakali smo na vrt, tam pa je v čast bratških teh društev hkrati zasijala v vseh množicah barvah elektricna luč in silhuete dolgih, nestrpnih čakajočih butelj in belih vabljočih krožnikov so krsale po zraku in bližnjih stenah vidne slike iz katerih so vstajale želje po spoznanju z nami... — "Stoloravnatelj" tega večera je bil enoglasno izbran župnik g. I. Tomšič. Povzdignil je čašo, nazdravil vsemu "Slaven", "Zvonu", naselbini in pozval predsednika "Slavee", g. I. Remsa, k sebi. In naš g. Rems je nazdravil voditelju forestičke naselbine, bratskemu pevskemu društvu "Zvon" in v prisrčnih besedah se zahvalil za nepričakovano, sijajno izkazano gostoljubnost. "Stoloravnatelj" je na to pozval tajnika in povedodjo "Slavee" (mojo malenkost) k sebi, ki je, nazdravivši "Zvonu", razpravljal o pomenu pevskih društev, o združenju istih in izrazil upanje, da ni več daleč oni dan, ko bo zaorila mila naša slovenska pesem iz neštevitih slovenskih grl — hkrati! In ko je tajnica društva sv. Ane, gospa Mary Spee v kratkih, a krasnih besedah pozdravila navzoča društva in se "Slaven" zahvalila za požrtvovalno pot, je sledila "Zdravica", ki jo je stoji pevalo mlado in žensko, mlado in staro. G. R. Trošt je pokazal ta večer, da ga ni narava obdarila samo z dobrim baritonom, v njem tiči i velika poezija pristnega, zdravega humorja. — Vzeli so mi vse predmete, o katerih bi govoriti mogel, preostane mi torej le še belo pornežna, bogato obložena miza in njej, o njej bom govoril. — In govoril je dolgo, solil z dovpti "govorane" svojo, da je prisilil slušalce do smejočih se solz... In naš g. J. Cvetkovič se je spustil na polje, ki je težavno, malce ne hvalječno zanj. Govoril je o lepoti slovenske pesmi in bodril pevece h gojenju naše pesmi. Govorili so gg. P. Smovršnik, pevovodja "Zvona", ki je lakonično pozdravil "Slavee" in navzoče; M. Muhvič, hotelir, g. Aug. Gostišar pa nam je pritrjal skoro rdečico v obraz, ko nas je opozoril, da se še nihče ni spomnil newyorških dan in davnih je čašo v njih zdravje. Čast mu! Tako izgledajo kavalirji, gentlemani! Po končanju govora naših De-mosthenov in Ciceronov je proglasil stoloravnatelj, g. I. Tomšič, oficijelni del te zabave kot končan in razvila se je splošna zabava. Trivialnih izrazov — da se je pilo in jelo — rabiti ne morem, človeški deli naših teles se tožili niso... Zaorila je zopet pesem "Zvonova" in "Slaveeva", umetna in narodna in prav prijetno se je slusal komični duet s premljevanjem zbora, ki sta ga vpriporila gospa Fany Susman — izvrstna sopranistka — in naš simpatični drug, g. Aug. Gostišar. Pozabilo se i Terpsihore ni in ako se ne varam, med mladimi pesaleci je bil tudi pisec teh vrst. In potekalo so ure! Baje ni nič težje, ga kot prenašati vrsto lepih dni in trudni samih dobrot smo zelo rano — ura duhov — je že davno minula, hiteli v naročje penatov

naših, a ker nam grla kljub vsemu niso dala miru, — je še zadnjič zavzevala tje v tiho, lepo noč narodna ona "Kako bom ljubila" in ko je trikratni omi "b" akord v zadnjem taktu te pesni še odzvanjal v naših sreih, je naš plaval daleč, daleč... — A ko smo 5. julija odpirali oči, ni bilo zlatega solnca, žalostno je bilo nebo in turobno. Padal je droben dež in megla se je vlačila po obzorju. Sempatja se je zjasnilo nebo, a le za hip, in zagrnili so ga zopet temnosivi oblaki. In mračna so bila lica... Gledal sem skozi okno in čeprav je deževalo, sem ipak opazil v uniformah dva jahaleca, ki sta pripravljala parado. Vrta sta bila jahaleca in žal mi je, da jima imen ne vem! Jahala sta izborno! — A ko se je bližala deveta ura, nam Jupiter Pluvius ni več nagajal, zrak je bil čist, hladen in jasno, sempatje se s kakim sumnjivim oblakom zastrto nebo je pozdravljalo vrlo forestičko naselbino, predvsem pa vrlo žensko podp. društvo sv. Ane. — Po ulicah se je trlo ljudje... Pred hotelom rojaka Muhviča je igrala forestička glasba, pri kateri sodeluje polovica Slovencev. In parada se je začela: Na čelu je korakal rojak John Kavčič z zastavo društva sv. Jožefa. Za njim je stopala glasba, sviraje živahno korakčico, za njo pa je korakala forestička "policy force", 20 mož-korenjakov in med njimi so trije Slovenci: And. in John Oražen in John Zalar. Za temi so se vrstili avtomobili. V prvem: boter in botra, Mr. in Mrs. Andrew Oražen, v drugem: drug in družica Mr. Louis Osolin in Victorija Zalar, v tretji: glavni radniki KSKJ., gg. A. Grdina, J. Rems, M. Muhvič in Borough Atty W. J. Matvey, v 4., 5., 6. in 7. avtomobilu slov. pevsko društvo "Slavee", v 8.: mestni župan, g. Jacob Coans, mestni council, zastopan po M. J. Ruan in Slovenen Ch. Zalarju s šolskim ravnateljem P. Parry, v 9. in 10. avtomobilu: slov. pevsko društvo "Zvon" iz Forest City, Pa., in v 11. in 12. ostali gostje. — Novo zastavo društva sv. Ane so nosile v cerkev deklice: A. Dečman, S. Drašler, Ant. Kovačič, Jul. Ostir, M. Svete, J. Šume in T. Telban; blazinice z orlom: Anica Pirnat, trakovke zastave: A. Telban in venec: Mary Sever. Na čelu z gospo Fany Susman je korakalo 16 majh in večje številno slovenskih deklet v belih oblekah, za njimi članice društva sv. Ane št. 120 KSKJ., potem društvo sv. Jožefa št. 12. KSKJ. 100 mož. društvo Marije Vnebovzette št. 77. KSKJ. 75 mož. društvo sv. Barbare št. 1. 75 mož in nato samostojno društvo sv. Lorence 100 mož. Parado je zaključil rojak Vide Grm z zastavo tamb. društva "Orel". V cerkvi je po blagoslovljenju zastave zapel "Slavee" veličastno Kreutzerjevo pesem "To je gospodov dan" in po ter obredu so odkorakali in se odpeljala društva v istem redu na Pic-nic društva sv. Ane, le s to razliko, da je sedaj na čelu vihrala novoblagoslovljena zastava društva sv. Ane. Novo zastavo je nosil zastavonoša rojak Geo. Petrovič, spremljala sta ga na desni: Ciril Grum z zastavo društva Matere Božje, na levi: Jakob Princ z zastavo društva sv. Barbare. Prišedši na izletniški prostor so izstopila iz vrst vsa tamošnja društva, glasba pa je s policy force in vdeleženci v avtomobilih, korakala svirajoč dalje. Ko smo se vrnili, smo stopali skozi spalir forestičkih društev in članice društva sv. Ane, s klobuki v roki. Predsednica društva sv. Ane, gospa Fany Susman, je pozdravila izletnike in se zahvalila "Slaven" za sodelovanje njegovo in vabila rojakinje v društvo. Predstavila je predsednika KSKJ., g. A. Grdina, ki je v dolgem govoru pozdravljaj občinstvo, "Slavee", društva in v pomembnih besedah razjašnjeval delovanje KSKJ. in h koncu pristavil, da bi se mu bile članice društva sv. Ane do smrti zamerile, če bi ga bil premočil neusmiljeni dež, a da jih je nebi ipak moralo rado imeti, ker je poslalo Jupiter-Pluvia o pravem času spat. — I. g. I. Rems je moral na govorniški oder. A ker mu je že predgovornik vzel vso snov, se je v kratko zahvalil v imenu "Slavee" za izkazano nam čast in nazdravil je članicam društva sv. Ane in KSKJ. Mestni sodnik, g. I. Dečman, je na to predstavil župana, g. Jac. Evans, ki je v angleščini zatrjeval, da so mu bile ure prijetne, ki jih je priživel med nami, čestital in se zahvalil v imenu mesta Forest City "Slaven" za krasno petje. — In sledila je zopet splošna zabava. — Ure

so, žal, prehitro potekale. Peli smo še pesem za pesmijo, a konečno je napočil čas ločitve. In stiskale so se roke! Pile se zadnje čaše v slovo. In ob 4. uri popoldne, ko so nas spremili pevsko društvo "Zvon" s svojim pevovodjom, g. P. Smovršnikom, Muhvičeva, Zalarjeva obitelj in drugi na kolo-dvor, je še v slovo zadonela iz bratskih Zvonovih in Slavčevih grl slovenska pesem. — Čuli so se klici: — Zdravi, živi in na svidenje, — ko nas je vlak iztrgal iz sredine tako gostoljubnih rojakov. — Pripravljalnemu odboru, gg. I. Tomšič, I. Dečmanu, M. Grčmanu, J. Osolinu, M. Komninu, odboru "Zvona": gg. J. Konsutn, Ch. Zalarju, F. Koširju in M. Peterki, odboru društva sv. Ane: gospej F. Susman, M. Spee in I. Šume in vsem drugim pošilja "Slavee" iskrene hvala in pozdrave. Jaz pa se še posebno zahvaljujem novemu mojemu prijatelju, mestnemu sodniku, g. I. vnu Dečman, za vso njegovo ljubezljivo naklonenost in trud, ki sem mu ga povzročil, — proseč ga podatkov te slavnosti! In g. Ant. Grdini, ki je prijetno presenetil "Slavee" z brzojavko iz Clevelanda, O., v kateri brzojavlja: — Cenjenemu društvu "Slavee" izrekan prisrčne čestitke! Bog Vas živi! Mnogo vesele zabave! Jutri se vidimo! Na zdar! — hvala "Slaveeva". Vsem pa: Slovenska pesem budi, oživlja in prodira! Na dan z njo! In z očetom nove naše domovine, neumrlim g. Washington-om, zaključujem: — Prva v vojski, prva v miru in prva v sreih — naših bodi — slovenska pesem!

Ivan Adamič.

Sijajna svatba.

Napisal: Franc Bregar.

(Konec).

Taka je noč bila takrat, ko so se odpeljali naši popotniki proti domu. Voznik se je zanesel največ na konje, malo na srečo, na se pa nič, ker ga ni človeškega očesa, ki bi prodrlo v to temo. Pot je bila dolga in se je vila zdaj ob Savinji, zdaj preko polja; konj ti razumna žival, išči je! Morda so svatje govorili resnico, morda hlapec Matija res ni bil popolnoma trezen. Nihče se ni do tedaj slišal od njega hude besede, in kdor bi pripovedoval, da je zmerjal svate in celo mahal z roko in črevljem, bi se mu smejala. Odkar služi pri Grofovi hiši (tega bo že trideset, morda tudi štirideset let), je miren kot jag-nje, prisluzil pa si je krvave žulje, kot pri peči in žleco pri skledi. Kar bi imel dobiti v denarjih, je puškal pri gospodarju za staro leta, — in kadar je Grof delal račun z drugimi, je Matija vedno počakal, da sta bila sama, potem pa mu je rekel (staremu Grofu že in njegovemu sinu tudi) vsako leto enako: — Bog je tebi dal vest, jaz ti pa izročim svoje denarje. — In če je gospodar dejal: — Pošten si, Matija! — je hlapec odgovorjal: — Kaj hočem? Tako vest mi je Bog dal.

Nocoj pa Matija ni imel miru. Že ko je sedel na vozu, je mrmral v noč, oziral se na Pavleta, mahal z roko in si tlačil klobuk na oči. Tedaj ga je zaprašal voznik: — Kaj, Matija, da si nocoj tako vzkipel?

— Ti nemara misliš, da mi je kaj zato, ker so me našemili... Pa ni tisto! Naj imajo veselje, polje, čeprav se ne spodobi zame, starec, briti norec na svatbi. In če so mi eno nogo izpahnil — naj, saj mi je Bog dal dve! Ampak, vidiš, za Pavleta mi je. Tako je sedel tam med njimi kakor nag vrabček, ki so ga vrgli iz gnezda!

— Saj se mu je dobro godilo — kakor nam! — se je čudil voznik.

Toda Matija se ni dal zmotiti. Kadar je začel govoriti (in bilo je malokrat), ga ni nihče zmedel. — Seveda, mu ne bo dobro! Kolikokrat me je izpraševal: — Ali ostaneš tudi potem pri nas, ko bom jaz gospodar? — Seveda ostaneš, sem ga tolažil, midva bosta skupaj gospodarila, Pavle. Vse mi je razložil, kako bo uredil: travnike ob vodi, ki jih reka potaplja, bo prodal in kupil boljše pod hribom; pitano živino bo redil v hlevu; gozd bo gojil in delal splave, na pogojenih njivah bo sejal rž, pšenico in oves; hišo bo prezidal v hlev... Povem ti, da ni tako razumnega otroka v dolini. Zmerom modruje

ko veliki, in ko bi ne bilo tako, kakor je, bi bil gospodar, da mu ne bi bilo para daleč naokrog!

Voznika in Matijevo pripovedovanje prav nič zanimalo, vrhutega ga je ježilo, da mu je dež začel premakati obleko in da mora sedaj voziti po blatu, temni cesti, mesto da sedi v veseli svatovski sobi. Zato je zagodrnjal: — Lep gospodar bi to bil! — Le pogled ga, kak je! Ves zelen in krivovrat...

Matija je vzrožil. — In kdo je kriv, da je tak? Počej mi, kdo je kriv?

Fant se je nasmejalo. — Jaz že ne in ti tudi ne, Matija!

— No, vidiš, prav si povedal! Taki ste vsi. Kdo je meni izpahnil nogo? Ti ne in Baštja ne in Mozetič ne in jaz tudi ne. Sama se je. In če bi Pavle stopil pred tebe in bi te vprašal: — Zakaj imam jaz krivo glavo in ne ti? — bi se mu nasmejal, kakor si se meni, in bi mi odgovoril: — Kaj hočeš? Tako je!

— Saj je res tako! — je dejal voznik.

— Zato pa! — je pritrdil Matija, dasi ni vedel, kaj je fant rekel. — In če bi Pavle stopil pred Grofa in bi ga vprašal: — Kdo je kriv, da jaz ne bom mogel biti gospodar, čeprav me je Bog ustvaril za gospodarja? — bi Grof himavsko vzdihnil in bi odgovoril sinu: — Res nisi za gospodarja. Pa kdo je kriv? Tako se je naredilo!

— Kako pa ti misliš, Matija? — je vprašal voznik, sam pri sebi pa je dejal: — Glej ga modrijana! Kdo bi rekel, da se s takimi reči ukvarja!

— Če strela razkolje bukev, ji ni zameriti, ker gre tako, kakor je zanesel veter; če voda odnese les ali če toča pobije pšenico — kaj hočeš? Brezumnost stvari so in ne vedo, kaj delajo. Človeku pa je Bog dal pamet in vest in zato naj gleda, kaj počne!

Fant ni vedel, kaj naj misli in kako bi odgovoril, zato je samo švirknil po konjih in rekel: — Hm.

— Saj sam vidiš, — je nadaljeval Matija. — Zato pravim, da je nekdo kriv, če je Pavle... tak. In jaz vem, kdo je kriv.

— Oho-o-o! — je zakričal voznik. — Zavozila sva jo, Matija! Se v pekli bi ne našel človek poti po taki temi. Na levo bi bil moral zaviti čez polje, pa sem gnil naprej ob vodi. Tuji konji, temna pot — potem pa vozi in ne zavozil! — je rekel, zaklel in obrnil.

— Da, zavozil je, ko je vzel rajno Tono. Ko bi jaz imel kaj besede v hiši, bi mu bil rekel: Ti, nikar! Kaj boš z njenim denarjem, če nje ne maraš? — Njega pa je bodlo in ključalo: denar, denar... Ampak z denarjem je tako: danes je, jutri ga ni več, miru v družini pa ne vzame ne slaba letina, ne huda ura. Toda Grof si je zabil v glavo, da mora kupiti Gaštrov gozd, in če bi ga ne bil kupil, bi bil šel in se sredi gozda obesil. Tak je, — brez vesti... Zato pravim, kriv je, Grof je kriv.

— Zakaj je Grof kriv? — je vprašal voznik.

— Takrat, ko je Tona nosila Pavleta, je gospodar prodal Lahom les in je popival vsak večer kakor bi bil op pamet prišel. Res ne vem, kaj mu je bilo... kakor obseden... in ravno takrat. Vsa večer ga je čakala dobra večerja na mizi, pa ga ni bilo. Družina je posegla parkrat v skle do, potem pa so se izgubili kakor tatovi in kakor bi vsak komaj čakal, da se pokriža. In ni čuda! Tudi hlapec čiti in dekla, kadar ni kaj prav v hiši. Pogledaš Tono, kako sedi pri mizi in se ne dotakne žlice, vsa je bleda in vpadla, le oči so še večje in polne solza — pa jej, če moreš! Tako je sedela tam med nami, revica, in nam še prigovarjala, naj zajamemo... Veš, nimam hude jeze, ampak tedaj bi bil šel v krčmo, pograbil gospodarja za vrat ga privlekel v hišo in treščil ob tla kot mačko ter mu zakričal: Vidiš, to je tvoj dom in to je tvoja žena!

Voznik je začel umevati Matija in je tiho zamrmral: — Ni prav, če gospodar popiva, ne.

— Tako sem zvečer ležal na peči. Tona pa sedi pri mizi in si s predpasnikom otira solze. Rekel bi ji kako dobro besedo, ali sem okornega jezika; umrl bi lahko z njo od žalosti, a tolažiti ne znam. Še zaspal sem na topli peči, stari norec, ona pa sedi in joka... Naj hočem? Stara kri je lena in podnevi sem delal... Ko se zbudim, pogledam po sobi

— o, da bi nikoli ne bil odprl oči! Grof se je razkorčal pred gospodinjjo in zamahnil z roko nad njo s stolom, ona pa stoji pred njim kakor malopridno dekle — pred župnikom; glavo je sklonila, roke povesila in si ne upa izpregovoriti besede. Sam angel varih me je takrat zbudil, da sem zakričal gospodarju: Udari, Grof, če te ni sram! Tedaj je vrgel stol v kot, odšel in zalopnil vrata za sabo, Tona pa je padla po tleh kot snop pšenice. In vidiš, tisto noč se je rodil Pavle... Kaj kolneš, fant? Res je. Tisto noč se je rodil Pavle in zdaj hodi za očetom s svojim skrivljenim vratom in potlačeno glavo kot slaba vest in mu govori: Jaz bi moral biti gospodar, pa ne bom...

Pot je vodila zopet ob vodi, ki je nevidna šumela v strugi, konji so brodili po lužah, da je včasih drobno blato škropilo popetnikoma v obraz, premočena obleka se jima je hladno ovijala krog telesa, toda voznik ni tega čutil. Tisto noč se je torej rodilo to drobno telesce, ki leži sedaj pod kosmato odejo tam zadaj na vlažni slami... rodilo se je — ko bi se ne bilo nikoli! Moško srce je imel voznik, ki je bilo vajeno polnočnega požara, velike povodnje, nagle smrti, a sedaj ga je stisnilo v grlu in dejal je: — Morda se zraste in se ntrdi, Bog bo dal, da bo vse dobro.

— Saj ti pravim, da je očetu vedno za petami kot slaba vest... in če bi bil velik in močan kot gora, bi ne dobil posestva. Več, lista ga je popolnoma zasleplila... Ne da bi verjel vrazam — kristjan sem — ampak ravno tako je, kakor bi mu bila narežila... Če je njegova dekla in če jo vzame — naj bo! Saj jih je že več tako naredilo in so poštene ljudje. Ampak kakor je prej delal, to ni prav. Tri mesece je ležala Tona v sobi in ves božji dan gledala proti vratom, kdaj stopi gospodar v hišo, pa ga le ni bilo. Jaz sem se rad mudil pri njej, da ji vasi odženem muhe s posejce, ali ji podam kozarec vode, ampak ona je čakala njega. In vidiš, tisti dan, ko je umrla, mi pravi proti vteru: — Pojdi, Matija, — pravi — pojdi in ga pokliči. Povedati mu moram nekaj. — Jaz grem iz hiše in vidim, da stoji Grof z Ančko pred hlevom. Ko me zareda, ji začne naglas pripovedovati, češ, naj slišim tudi jaz: — Prasiš se mora dobro krmiti, ali pa nič. Kaj pa je Matija?

— Tona je rekla, sem dejal, da pridi malo k njej. Ima ti nekaj povedati.

— Precej pridem, je odgovoril in je ostal.

Tako sva čakala nekaj časa s Tono, pa ga ni bilo. Tona je gledala v vrata, kot bi ji imelo priti skoznje odrešenje, jaz pa sem stopical po sobi in si nisem upal pogledati tja k postelji. Potem mi pravi ona: — Pojdi, Matija, in mu reci, da ga lepo prosim naj pride! — Jaz grem in vidim: še bi vedno stoji tam in se pogovarja: — Kakor sem rekel: dobro jih bo treba krmiti, če mislimo pozimi mastno beliti... Aha, si ti, Matija, pravi, precej pridem, precej — in je ostal.

Jaz grem v sobo kakor grešnik k spovedi. — Takoji pride, Tona, ji pravim, zunaj ima nekaj opraviti. Sam vem, da mi ne bo verjela, ampak srce mi ne da, da bi ji povedal po pravici. Tona gleda v vrata in na obrazu ji poznam: umrla bo, preden bo njena ura, če ga ne bo. Prsti ji drgetajo na odeji in usta ji love zraka kakor ribi, kadar jo vrže ribič na suho... Čakala je, a ko ga ni dočakala, mi pravi: — Pojdi, Matija, in reci, da ga za božjo voljo prosim! — Jaz grem, gospodar pa še vedno stoji pred hlevom in pravi Ančki glasno: — Potem bo tudi repo treba pospraviti. Jutri bi...

Mene pa je takrat pograbilo in zakričal sem nad njim, čeprav mi je gospodar: — Zlodej naj vzame repo, ti pa pojdi v hišo!

Tedaj je šel brez besede, pa je ni več dobil žive, Bog se ga usmili! In vidiš, niti štirje tedni niso pretekli od tistega dne, in je že svatba pri Znoju. Kaj pa! Doma ne bo, ko se vse diši po kadilu in mrlju. Res, kakor bi mu bilo narejeno ali kakor bi mu bil Bog zakrknil srce kot Faramu. Tudi svatje niso nič boljši; pijejo in plešejo in se hlinijo, dokler jim plačuje. Ko sta pa bila Grof in Ančka na oklicih, so sami odmajevali z glavo in me po ovinkih spraševali, kako je in kaj. Ampak to se vse nič ni; vest včasih zadremlje, zaspi pa nikoli ne. Toda zaradi Pavleta... vidiš za-

radi njega mi je hudo. Bog mu je rekel: Gospodar boš, Grof pa pravi: Nak, drugače bo...

To je povedal Matija in je za dolgo utihnil. Voz je bil prišel zopet do razpotja in zavil na pravo stran, voznik pa je sedel zatopljen v žalostne misli in je komaj vedel, da drži vajeti v rokah. In kakor je ugibal ter pretehtaval semintja, si je moral reči: Ni prav. Zato je naenkrat izpregovoril: — Ti, Matija!

Matija je molčal. — Ti, Matija! — je še enkrat zaklical in ga je sunil.

— Kaj je?

— Jaz ne bom več Grofovega vina pil in Reza tudi ne bo plesala na njegovi svatbi. Na vajeti in vozi sam, jaz pa grem nazaj. Ne enkrat se ne bo več Reza obrnila pri tisti prokleti harmoniki in če jo za lase spravim domov.

Tako je rekel in vrgel Matiju vajeti ter stopil z voza in odkorakal po blatni cesti. A komaj se je bil parkrat prestopil, je Matija ustavil in ga zaklical: — Ti, Kovačev!

— Kaj bo? — se je odzval fant.

— Pridi bliže! Pošten si, to se ti pozna. Ampak ni bilo prav, da sem ti vse to pripovedoval. Živi duši se nisem črnil besede in bi je ne bi, če bi mi ne stopilo vino v staro glavo. Rajši bi dal zadnjo kapljico svoje gnile krvi, kot da zvedo ljudje te reči.

— Že prav, Matija. Lahko noč! — je dejal fant in je odkorakal na eno stran, voz pa se je odpeljal na drugo.

Res je stopilo vino v staro glavo. Voz se ni bil na pol poti do doma, ko se je nenadoma ustavil. Matiju so bile ušle vajeti iz rok, opojena glava mu je omahnila na prsi in po njegovem poštenem, grdo našmirljenem obrazu je obilni in drobni jesenski dež na ta stara nagubana lica in med gubami se je nabirala razmočena moka.

Ko se je voz ustavil, se je zgenilo zadaj na slami pod kosmato odejo. Pavle se je dvignil in pogledal krog sebe. Dokler je be-deč poslušal Matija, ga je obhajala le neizmerna žalost, a ko je sedaj opazil okorni voz sredi temne, blatne noči, sredi strašnega jesenskega dežja in spečega Matija, ga je pograbil brezumna, otroška jeza, jeza na očeta, ki ga je zatajil, jeza na samca, ki ga mora sedaj ležati tu na mokri slami, ko tam v Znojevi gostilni svatujejo, jeza na Matija, zloslutnega preroka. Posegel je po vajeti, jih nategnil z vso močjo otipal bič, ga zavil nad konji in udaril:

— Vidiš, takole se tepe... takole... in še bolj... Le divjajte! Do krvi vas bom bičal... Vidiš, takole zna udariti Pavle... in še huje! In še huje...

Konji so zbesneli v noč in Pavle je bičal.

Le udari, Pavle! Tebe sem gledal Pavle, ko si skočil, življenja polni moči, za ribo v vodo, pa sem se zmotil. To niti bil ti! Krepke udari, Pavle! Tebe sem videl, mladeniča, ko si ležal na splavu in šel v mladih, sladkih mislih neštete zvezde neba, pa nisem prav videl. To nisi bil ti! Z vso močjo udari, Pavle! Nate sem mislil, ko sem gledal gospodarja, ki stoji pred cerkvijo svete Katarine in se ozira po kruhorodnih njivah, pa sem se zmotil. To nisi bil ti! Matija govori resnico in bil dal "zadnjo kapljico svoje gnile krvi", preden se zlaže. Udari, Pavle, in naj počne oje in naj se zgrudijo konji, ti udari in ne izpusti biča!

NAZNANILO.

Rojakom v državah Illinois in Wisconsin naznanjamo, da jih bo de obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH kateri je opravičen pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati prave oveljavne potrdila. Rojakom ga toplo priporočamo. Upravništvo "Glas Naroda".

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr. FRANK MEH

Mr

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: ALOJZ TAVČAR, 290, N. Cor. 3rd St., Rock Springs, Wyoming.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORINC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Davison Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 11 1/2, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

SEJA GLAVNEGA ODBORA ZDRUŽENIH DRUŠTEV SV. BARBARE OD 12. JULIJA DO 16. JULIJA 1915. v Forest City, Pa.

12. julija se zberejo v uradu glavnega tajnika: glavni predsednik Joseph Pernel, I. podpredsednik Chas. Zalar, glavni blagajnik Martin Muhič, predsednik nadzornega odbora Ignac Podvarnik, I. glavni nadzornik John Tornich, (2. glavni nadzornik Frank Pavlovčič se opraviči, da mu ni mogče priti, na kar glavni predsednik imenuje in pooblasti sobrata J. A. Dečmana, da ga zastopa pri reviziji in sejah glavnega odbora. Ravno tako se opraviči 3. glavni nadzornik Andrej Slak, da mu ni mogče priti na šestmesečno zborovanje glavnega odbora ter revizijo knjig in računov; pooblasti Chas. Zalarja, da ga zastopa).

Po pregledanju knjig in računov otvori glavni predsednik sejo glavnega odbora dne 15. julija 1915. ob 1. uri popoldan. Navzoči so bili sledeči:

Joseph Pernel, John Telban, Martin Muhič, Ignac Podvarnik, John Osolin, John Tornich, John A. Dečman, Chas. Zalar.

John Osolin prosi, da bi glavni predsednik imenoval enega izmed navzočih sobratov za zapisnikarja, ker njemu ni mogče biti pri vseh sejah. To se mu dovoli, in se imenuje sobrat J. A. Dečman za zapisnikarja.

Zapisnikar nato prebere zapisnik glavne seje glavnega odbora z dne 25. do 30. jan. 1915, nakar je zapisnik sprejet z nekoliko opombami, kar bode razvidno iz zapisnika vršče se seje.

Brat predsednik nadzornega odbora poroča glede računov, da so bili pregledani od nadzornega odbora in potrjeni s pripombo, da je bilo zaradi odračunanja poštnih stroškov postaj samih dosti neprilik. Zato naj se zahteva od postajnih tajnikov, da pošiljajo popolen asessment vsak mesec in to 10 dni po mesečni seji, kakor stoji v pravilih, člen 8, točka b. Knjige glavnega tajnika kakor tudi glavnega predsednika so bile v dobrem stanju. Vsi ostali nadzorniki se strinjajo z predsednikom nadzornega odbora.

Da se odpravi stroške poštnine in expres, se sklone, da se ovrže sklep zadnje seje glavnih uradnikov glede imenovanj postajnih tajnikov in expresnih stroškov, namreč, da morajo same plačevati. Sklene se, da mora vsak postajni tajnik poslati glavnemu tajniku vsakih šest mesecev poročilo o stroških, nakar se račun poravnava iz glavne blagajne potom čeka, ni pa opravičena sama si odračunavati od asessment.

2. nadzornik, sobrat Franc Pavlovčič je bil pooblaščen, da naj preišče poslovanje postaje št. 35, posebno kar se tiče prevelikih bolniških podpor. — Ker je bil Fr. Pavlovčič odsoten, ni bilo o tej zadevi nobenega poročila.

Glavni tajnik poroča, da so poslate postaje št. 2, in 3. račun za poštnino, kar se vzame na znanje.

Predlagano in potrjeno je, da se plačajo postajni stroški za poštnino in expres od 1. jan. 1915. iz glavne blagajne, nikakor pa ne za črnilo in svečnike, ako pošiljejo postajni tajniki natančno tozadeven račun glavnemu tajniku.

Dalje pride na red postaja št. 7. v La Salle, Ill. Predlagano je bilo in potrjeno, da se poveri vsa zadeva glavnemu odborniku Josephu Zalarju, da or sam preišče in uredi stvar v najkrajšem času.

Glavni tajnik predloži račun in poročilo od postaje št. 15, radi posebnega obiskovanja sobrata (?) v norišnici; vzame se na znanje in se odkloni.

Glavni predsednik prebere pismo postajnega tajnika, postaje št. 26, Bridgeport, Ohio, glede umrlega člana Johna Škarjane-a. Omenjena zadeva se odloži, in se sklone, da se račun prej ne izplača, predno se ne dobi dovoljenja. Postajni tajnik naj dobi dovoljenje od njegove hiše, denar naj se pa toliko časa obdrži v blagajni.

Prebere se pismo Antona Drenika, postaja št. 15, radi bolniške podpore. Ko je omenjeni član pristopil k društvu, je pooblastil svojo mater Ano Drenik, da naj v enakih slučajih, kot so v tej zadevi omenjeni, sprejema ona bolniško podporo. Potemtakem ima ona vso pravico do podpore.

Prebere se pismo od postaje št. 29, glede bolniške podpore člana Antona Urha. Omenjeni član je bil za časa boleznih suspendiran od društva, vsled česar nima nobene pravice zahtevati bolniške podpore. Glavni odbor nima pravice delovati proti določbam, ki jih vsebuje člen 19., točka 1., stran 32. društvenih pravil.

Preberejo se pisma tajnika postaje št. 44, in avstrijskega konzula iz St. Louisa glede umrlega člana Josipa Mlakarja, kateremu se ni izplačalo smrtnine. Predlagano in potrjeno, da pošlje glavni tajnik vse tozadevne listine in denar glavnemu tajniku Jos. Zalarju. Ko dobi on potrebne listine, naj uredi celo zadevo.

Zadeva Antona Oražma, postaja št. 37, se odloži za toliko časa, dokler se od obeh strani ne poizve, kaj je bilo vzrok črtanja.

Za sobrata Josipa Kranjca, postaja št. 53., naj glavni tajnik napravi bolniško nakaznico ter naj se mu izplača podpora. Glede sobrata Antona Zidanška se glavni odbor popolnoma strinja s postajnim odborom, ker je postajni odbor v tej zadevi gotovo najbolje poučen.

Zdravniško izpričevalo glede Matevža Stražišarja, ki ga je po-

slala postaja št. 55. iz Conemaugh, P., se pošlje postaji nazaj s pripombo, da naj se o stvari bolj natančno poroča.

Prebere se tudi nekaka resolucija, katero je omenjena postaja razpošiljala in se sklone:

Glavni uradniki na seji meseca julija protestirajo proti postaji št. 55. Conemaugh, Pa., radi okrožnice, katere je razpošiljala nekaterim društvenim postajam naše slavne organizacije in sicer iz sledečih razlogov:

1. Zakaj postaja št. 55. ni poslala omenjenih okrožnic vsem postajam?

2. Zakaj jih je razpošiljala brez vednosti glavnega odbora? Ali se bodo člani v slučaju nesreče obrnili za podporo na postajo št. 55., ali na glavni urad?

3. Zakaj se ni 2. glavni nadzornik oglašil pri seji glavnega odbora meseca januarja? Zakaj deluje zahrbtno? Ali ni tedaj videl, da se društvu škoduje, ker miši in podgane (???) kvirajo knjige in da bi se temu tedaj opomoglo, ako bi bilo res. Je li to pravilno, pošteno in častno delovanje nadzornikov v korist organizacije???

Kdaj in kje se je glavni blagajnik izjavil, da ne da blagajne? Čemu dotična oseba take bedastoče trosi med svet, ko sama ve, da ni res? Ali ima morebiti kake koristi od tega?

Upamo, da bo članstvo spoznalo njih podlo delovanje, ki je celi organizaciji v kvar. Drugemu nadzorniku pa svetujemo, da naj deluje v korist društev, katera bo morebiti zastopal. Naj bo odkritosrčen, naj se ne skriva za plot in naj si ne išče pri diktatorjih obrambe. Ali nima glavni odbor pravice izraziti svoje mnenje glede združenja, ali nima iste pravice vsak član organizacije? Ali je mogče kak glavni uradnik po časopisju napadati idejo združenja? Ali je komu diktiral, ali je koga silil, kako naj glasuje? Nasprotno se je pa vse delalo na nasprotni strani, blatilo se je in grdilo glavne odbornike. Toda brez uspeha. (Poštenost in resnica imata vedno prednost!) Glasovanje se je vršilo in izid vam je menda tudi znan. Upamo, da bo tega enkrat za vselej konec. Kdor ne deluje skupno, ta podira. Z napadi ne bomo daleč prišli.

Od iste strani je prišla tudi pritožba glede ureditve sistema N. F. C. lestvice. Če ni bilo prej tako urejene, ni nikakor krivda glavnega odbora. Okrožnica govori: — Sedaj je že januar 1915, stanje nas že \$600. sistem pa še sedaj ni urejen.

Ali ni bil drugi nadzornik navzoč pri seji meseca januarja tega leta? V zapisniku stoji: Sistem, ki se ga poslužuje glavni urad je najnovejši in popoln. Kje so skladatelji iztaknili vašo opazko? Ali je resnica, ali je laž, kar pišete? Članstvu postaje svetujemo in ga tudi prosimo, da naj se ne ozira ne na levo, ne na desno, ampak naj koraka po ravni poti naprej, ki je najboljša.

Seja je bila zaključena ob polenajstih zvečer.

J. A. Dečman, zapisnikar.

GLAVNI PREDSEDNIK OTVORI SEJO TOČNO OB 8. URI DOPOLDNE.

Predloženo je bilo pismo tajnika postaje št. 71. iz Johnstown, Pa., ki se tiče bolniške podpore Alojzija Gričarja. — Glavni odbor se popolnoma strinja s sklepom postaje. Nadalje ni član Jernej opravičen po pravilih društva sv. Barbare do bolniške podpore, ako je bil ob času boleznih suspendiran.

Zadeva postaje št. 81., Midway, Pa., se vzame na znanje. — Glasovnice so bile preštete v navzočnosti dveh glavnih nadzornikov, in društva, katera so poslala omenjene glasovnice, so bila prešteta in objavljena. Društva, ki niso poslala glasovnic, niso bila objavljena. — Krivda pade potemtakem na postaje, ne pa na glavni odbor.

Glavni odbor bode rešil pismo predsednika nadzornega odbora postaje št. 63., Superior, Wyo. Glavni odbor je dognal, da to ni krivda glavnega odbora ter da ni bila nikakva podpora izplačana omenjeni članici. — Zelo čudno je, da more predsednik pisati stvari, katere niso resnične. — Zakaj se prej ne prepriča, kaj in kako? — Glavni odbor zahteva, da se nekoliko pazi na delovanje postajnega tajnika. Imenik članov in članice je bil poslan meseca januarja 1915 v pregled in v popravke morebitnih napak. — Zakaj ni postajni tajnik pregledal omenjenih listin in zakaj ni takoj poročal o napakah v glavni urad? — Zakaj čaka šest mesecev, potem pa napada glavnega tajnika, češ, da zanemarljivo svoje delo? — Kriv je torej le postajni, ne pa glavni tajnik.

Glavni odbor obseja toraj vse postajne tajnike, kateri pošiljajo napadna poročila, predno se prepričajo, če so napravili delo, katero jim nalaga društvo ali ne. Predlagano in potrjeno je, da se morajo vsa poročila oziroma pritožbe poslati glavnemu predsedniku v pregled, predno se dajo v tisk in se objavijo. Glasilo samo nima nikake pravice priobčevati društvenih poročil brez vednosti glavnega predsednika.

Glavni tajnik je sporočil, da je dobil od postajnih uradnikov več pritožb glede glasila "Narodni Vestnik". Glasilo ne tiska poslanih stvari, poročila ne pridejo pravočasno v tisk in v javnost, nazadnje se pa tudi ne ve, če list izhaja ali ne. Glavni odbor je izprevidel, da si mora poiskati drugo glasilo.

Predsednik nadzornega odbora predlaga in tajnik podpira, da se odstavi "N. V." kot glasilo društva sv. Barbare.

Enoglasno sprejeto.

Brat Ig. Podvarnik predlaga, da naj se sprejme list "Glas Naroda", brat John Tornich podpira.

Ker ni drugih predlogov, je predlog brata Podvarnika soglasno sprejet.

Brat K. Zalar predlaga, da naj se dobi drug prostor za glavni urad, ker stari prostor ne odgovarja potrebam organizacije. — Predlog je bil potrjen po bratu Dečmanu in je bil sprejet.

Brat Tornich in brat Zalar sta pooblaščenca, da preskrbita primeren prostor za urad ter da o tem takoj poročata glavnemu predsedniku J. Pernelu in predsedniku nadzornega odbora Ig. Podvarniku.

Predlagano in potrjeno je, da se sprejme dostavek k pravilom društva glede vstopnine (člen 12., točka 1.) in sicer:

Kandidatje(nje) se sprejmejo v društvo tudi z vstopnino \$1. toda do bolniške podpore so opravičeni po preteku treh mesecev in ne prej. Plačati pa morajo ravnatoko 25 centov za knjižice in 25 centov za vrhovnega zdravnika, kakor je omenjeno v členu 12., točka 1. a). Plačati mora tudi vse mesečne pristojbine od časa vstopa.

Glavni predsednik predloži pismo Antona Strutza glede Johna Golena, kateri je umrl 31. oktobra 1914.

Glavni tajnik poroča, da je bila cela postaja št. 61., Ramey, Pa., suspendirana že meseca septembra istega leta zaradi neplačnega mesečnega asessment. — Mr. Anton Strutz kot bivši tajnik omenjene postaje sam dobro ve, da postaja ni plačala nobenega asessment od meseca avgusta 1914 do danes in da jo je glavni tajnik zategadelj suspendiral. Bivši član John Golen je pa umrl 31. oktobra 1914 in potemtakem ni opravičen do nikake podpore.

Z ozirom na določbe društvenih pravil se odkloni poškodninska podpora za Mihaela Podboja. Zadevo se lahko predloži prihodnji konvenciji. Enako je za afero Franca Životnika, člana postaje št. 58. Nanašajoče se na poročilo vrhovnega zdravnika, je omenjeni član opravičen do bolniške podpore, ne pa do poškodnine. — Preostali denar se naloži v National banko v Pittsburghu.

Predlagano je bilo in potrjeno, da se mora takoj naznaniti predsedniku nadzornega odbora, če bi narasla čokovna blagajna na \$10.000. Denar se bo potem obrestno naložilo, kakor zahtevajo pravila oziroma zapisnik zadnje konvencije.

Glavni predsednik priporoča na to, da naj bodo uradniki in člani naše slavne organizacije složni in naj goje med seboj bratovsko ljubezen ter zaključijo sejo glavnega odbora v Forest City, Pa.

JOSIP PERNEL,
glavni predsednik.

J. A. DEČMAN,
zapisnikar.

VABILO

na

DRUŽINSKI VEČER,

ki ga priredi

Jugoslov. del. tamburaški zbor s sodelovanjem slov. pevskega društva "Slavec"

v soboto 24. julija 1915

v dvorani gg. Mrak & Kueler, 211 Graham Ave., cor. Stagg St., Brooklyn, N. Y.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina 10 centov. Tamburaške, petje, prosta zabava.

Za obilno udeležbo se priporoča Pripravni odbor. (20-22-7)

ZAHVALA IN VABILO.

Tem potom se iskreno zahvalujemo vsem onim darovalcem, ki so prispevali z darovi za slovensko cerkev sv. Antona na Ely, Minn. Pripomniti moramo, da je bilo nabiranje v početku jako težavno, toda v kratkem se je odprlo rojakom radodarno srce in nabiranje je postalo lahko. Še enkrat lepa hvala vsem darovalcem!

Zajedno pa naznanjamo rojakom na Ely, Minn., in okolici, da bomo priredili dne 25. julija zanimivo igranje TOMBOLO v stari cerkveni dvorani. Čisti dobiček je namenjen za cerkveni sklad. Začetek je točno ob 1/2. z navorom in potem bo pevski zbor zapel par slovenskih pesmi, nakar se sprične tombola za lepe dobitke.

Tem potom vljudo vabimo vse tu in v okolici bivajoče rojake in rojakinje, da se zagotovo udeležijo in s tem pomagajo k boljšemu uspehu. Med dobitki je tudi žepna ura, vredna \$25.

Torej na svidenje dne 25. julija v stari cerkveni dvorani! (19-21-7) Cerkevni odbor.

PEVSKA DRUŠTVA, PRIJATE LJI SLOVENSKE NAR. PESMI: POZOR!

Slovenci gojimo svojo pesem iz prepričanja, iz ljubezni do pesmi. Slovenska pevška društva v stari in novi domovini stremo po popolnosti v predavanju umetne pesmi in to visoko stališče zavzema pri vseh tudi naša narodna pesem. In da moremo svoje narodno blago, v narodni pesmici, v kateri odkriva slovenski rod svoje čustvo, svojo dušo, o hraniti in gojiti, je samoposebno; z narodno pesmijo dokazujemo tujcu, da Slovenci, četudi maloštevilni in skromni, ve celiti melodije, ki so se v teku časa pojavile po poljih gorskih naših vasi.

Izšel je drugi zvezek izbranih narodnih pesmi in prepričan sem, da ustrežem z izdajo tega zvezka vsem slovenskim pevcem in prijateljem domačega lepega petja. — Pesmarica obsega 32 narodnih pesmi, in sicer: 20 možkih, 7 mešanih in 5 ženskih zborov. Pesmi so sledeče: 1. Dekle, podaj mi glažek vode; 2. Delaj, delaj pušelj; 3. Dve let' in pol sva se mi dala ljubila; 4. Fantje se zbirajo; 5. Fantje po polj' gredo; 6. Jaz pa za eno deklico vem; 7. Je pa davi slaneč pala; 8. Kako bom ljubila; 9. Le nocoj še luna mila; 10. Na Gorenjskem je fletno; 11. Naš maček je ljubeo imel; 12. Oj, deklica, povej mi to; 13. Odpiraj, dekcle, kamričo; 14. Oj, kod bova vandrala; 15. Oh, žena me krega; 16. Pa bom šel na planine; 17. Rože je na vrtu pela; 18. Se davnino mrači; 19. Soča voda je šumeča; 20. Vsi so prihajali. Za mešan zbor: 21. En hriček bom kupil; 22. Imenitna je zemlja in okraj; 23. Jagar mi jaga; 24. Landon; 25. Slavec; 26. Tam, kjer teče bi strža Zilja; 27. Večerna. Za ženski zbor: 28. Jaz pa vrtec bom kopala; 29. Kako bom ljubila; 30. Ko ptičica ta mala; 31. Ko sem jaz še mlada bila; 32. Lahko noč.

Evo vam torej 32 slovenskih narodnih bisero! Da si jo lahko vsakdo naroči, posamezni pevec in pevke, društva, sem določil ceno eni pesmarici samo \$1.50. Društvom pri večjem naročilu 25% popusta. — Pesmarice 1. zvezka imam le še par v zalogi in ako želiš kdo 1. zvezek, naj se z naročbe požuri; cena sedaj tudi \$1.50. Naročila je priložiti dotično svoto v gotovini, poštne Money Order ali v znakmah. Vsako naročilo se izvrši z obratno pošto.

Razen tega je pri meni dobiti muzikalije kakršnekoli vrste, partiture ali posamezni glasovi katerekoli pesmi, solo, dvospevi, fin papir za kopiranje not, kemična črnila in instrumente za orkestre, citre, violine itd. Pišite!

Ivan M. Adamič,

pevovodja slov. pevskega društva "Slavec",

1336 Lincoln Pl., Brooklyn, N. Y.

Žito v Indiji.

Angleški državni tajnik za Indijo je razglasil, da se je letos v Indiji pridelalo 10,300,000 ton pšenice in da bo torej mogoče izpeljati dva milijona ton.

Prepovedan uvoz nemških filmov v Rusijo.

Iz Petrograda poročajo: Uvoz kinematografskih filmov nemškega izvora je bil prepovedan, istotako uvoz raznih semen.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj	—60	Najdenček	—90
Evangeljska zakladnica	—50	Na jutrovem	—30
Gospod usliši moje molitev	—50	Na krivih potih	—30
Ključ nebeskih vrat	—50	Na različnih potih	—90
Jezus in Marija	—40	Narodne pripovedi, I., II., III.	—30
Marija Varhinja	—60	in 3. zvezek po	—30
Marija Kraljica	—60	Naseljenec	—30
Skrbi za dušo	—60	Na valovih južnega morja	—15
Vrtec nebeški	—40	Nezgodan a Palavanu	—20
		Nikolaj Zrinski	—20
		O jetiki	—15
		Odkritje Amerike, vez.	—80
		Prihajaš	—80
		Pregovori, prilike, reki	—25
		Pri Vrčevem Grogi	—20
		Prst božji	—20
		Randevouz	—25
		Revolucija na Portugalskem	—15
		Senila	—20
		Simon Gregorčiča poezije	—45
		Stanley v Afriki	—25
		Sherlock Holmes,	—25
		3., 4., 5. in 6. zvezek po	—80
		Sveta noč	—20
		Srečolovec	—25
		Strah na Sokolskem gradu,	—25
		100 zvezkov	\$5.00
		Strelec	—25
		Sanjska knjiga, velika	—30
		Stiri povesti	—25
		Tegethof	—25
		Turki pred Dunajem	—30
		Vojna na Balkanu, 13 zvez.	\$1.85
		Zlate jagode, vez.	—80
		Zivljenjepisi Simon Gregorčiča	—50
		Zivljenja trnjeva pot	—30
		Znamenje štirih	—30
		Za kruhom	—30
		Zivljenje na avstr. dvoru ali	—30
		Smrt cesarjevega Rudolfa	—75

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski, vezan	—25
Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan	—50
Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar	—40
Berilo prvo, vezano	—30
Berilo drugo, vezano	—40
Berilo tretje, vezano	—40
Cerkvena zgodovina	—70
Dobra kuharica, vezano	\$3.00
Domači živnozdravniki	—50
Evangelij	—50
Fizika 1. in 2. del	—45
litri računar, vezano	—40
Katekizem vez. veliki	—40
Katekizem vez. mali	—15
čemščina brez učitelja, I.	—25
in 2. del, vezano	\$1.20
Občna zgodovina	\$4.00
Pesmarica, nagrobnice	\$1.00
Poljedelstvo	—50
Poljni nauk o čebelarstvu, vezan	\$1.00
Postrežba bolnikom	—20
šadjenja v pogovorih	—25
šchimpffov nemško-slovenski slo	

Stev. in ulica ali Box No.

Mesto Država

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški pisatelj Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

66

(Nadaljevanje)

Petdeseto poglavje.

JUNAK URE.

Kapela je bila razsvetljena. Po vseh gričih so goreli kresovi in na jarbolih številnih čolnov v zalivu je bilo videti raznobarvne svetilke. Gostilna pa je bila polna onih žejnih duš, ki uporabijo vsak javni dogodek, žalosten ali vesel, za to, da si močijo grla ter megljo močjane. Bela zastava je še vedno vihrala raz kapelo in rdeči žarki, prihajajoči skozi okna, so osvetljevali zlato lilijo sredi zastave.

Ulica je bila popolno zapuščena, ko je šla Mareela po njej. Mrzel veter je pihal in z morja je prihajal vonj po slani vodi. Sree Mareele je bilo težko, kajti vse je bilo proti njej. Veliki, dobri Cesar je bil pogin, prestol in slabič so že proglašali novega kralja. Senca je padla tudi na njeno lastno ognjišče in strice je zbolel vsled žalosti. Zdelo se ji je, da je Bog sam proti njej in njeni duši. Bilo je kot Sodnji dan, le z razločkom, da se ni sodilo hudobneže, temveč dobre.

Radovednost jo je gnala proti kapeli, v koje okolici je vladala velika živahnost. Ko se je bližala kapeli, je srečala skupine možkih in žensk, a bilo je preveč temno, da bi mogla razločiti obraze. Vse je govorilo in se je smejala in slišati je bilo klice: V i v e l e R o i! — Vsak tak krik pa je šel skozi njeno sree kot bodalec. Še nikdar se ni čutila tako zapuščena in izgubljena: Kakor daleč je segal njen spomin v preteklost, je bil Cesar vedno solnce na nebu, ki se je dvigalo vedno višje in višje ter dospelo konečno do zenita. In dasiravno je bila njegova slava daleč proč, je nekaj te slave vendar dospelo do hiše strica ter ji dajalo poseben blešč. Odkar se je mogla spominjati, je bil njen stric avtoriteta v vasi ter se ga je spoštovalo in balo. Dasiravno ubog, je bil videti bogatejši kot najbolj bogat človek v vasi. Sedaj pa se je vse izpremenilo. Solnce je zašlo v krvi in noč je prišla. Starega veterana ki se je krčevito oprijemal svoje vere, pa se je vrglo ob tla.

Ah, da je bila rojena mož, kot je stric Derval večkrat rekel! Lahko bi pomagala Cesarju, dasiravno bi ne bila njena pomoč velika.

Plazila se je naprej, od skupine do skupine ter prišla konečno do vaškega pokopališča in v svoje veliko začudenje je zapazila, da je polno ljudi. Široki prameni luči so se vspali skozi okna cerkve in mnogo možkih je držalo v rokah plamenice, ki so osvetljevale navzgor obrnjena lica. Vršiti se je moralo nekaj posebnega in nekdo je govoril narodu z dvignjenim glasom. Ko je stopila Mareela k vratom, je zapazila na sredi pokopališča gručo ljudi, med njimi Sieur Marmonta.

Slednji je bil govornik in njegov obraz je kazal veliko navdušenje. Krog njega je bilo par plemenitašev, ki so izgledali kot castniki, s golimi sabljami.

Mareeli se je zdel ta Marmont človek, ki ni vreden da živi. — Spomnila se je namreč grdega nastopa s stricem, njegovih gnusnih, upornih besed. O duhovnikih, ki so bili tudi navzoči, si je mislila, da so zavrženi od Boga ter navdani z najbolj črno nehalnostjo, ker bi se drugače spomnili, kako dober je bil Cesar z njimi, ko jih je bil poklical nazaj v Francijo, odkoder so jih spodili brezverci.

Stopila je na pokopališče ter zapazila v bližini Marmonta, a niže od slednjega, obliko-nekega moža. Hrbot je bil obrnjen proti Mareeli in zrl je navzgor proti govorniku.

— Slušajte! — je slišala govoriti Marmonta. — Poslušajte vi vsi, ki se bojite Boga in ljubite kralja! In če je kdo med vami, ki si upa karati tega moža, naj stopi naprej ter govori! Jaz rečem, da je bil ta človek upravičen! Ni hotel potegniti meča za uzurpatorja in edino iz tega razloga se ga je preganjalo kot se niti ne preganja volkov v gorah. Če pa je v obupu svojega srca preli kri, vam rečem, da je bil upravičen. Le pogledajte ga! Bog v nebesih, ki vidi vse stvari, bi vam mogel povedati, kaj je vse pretrpel, odkar si je bil Bog sam izbral njega kot pričo in znamenje proti dinastiji, ki je padla za vselej. Le pogledajte ga! — Njegova upala lica, suho telo in oči divje vsled pomanjkanja in obupa. Pravite, da je ubil človeka. Jaz pravim, da jih je ubil Cesar, ki ga je napravil takega, na tisoče in tisoče. Pravite, da je ubežnik in upornik. Jaz pa vam rečem, da je junak in mučenik. — In z glasnim klicem je dostavil: — Objemite ga, bratje!

Oseba, kateri so veljale te besede, se ni premaknila. In da je mogla videti Mareela izraz v njegovem obrazu, bi videla le čudno brezbriznost. Naenkrat, kot na povelje, pa je pričela množica nazdravljati, histerične ženske so pričele ihteti in naenkrat je bil mož obdan od množice ljudi. Da se jim izogne, je stopil človek proti Marmontu ter obrnil obraz proti Mareeli.

— Rohan Gwenfern! Rohan Gwenfern! — so kričali ljudje. Bil je v resnici Rohan, malo manj raztrgan kot je bil takrat, ko ga je videla Mareela pri poplavi. Oziral se je po ljudeh kot človek, zatopljen v sanje. Ko pa so ga obdali Sieur Marmont in duhovniki ter mu pričeli stiskati roki, ni kazal nobenega znaka navdušenja. Morda je izprevidel, kako navdušenje je to, in da ga Sieur Marmont in duhovniki uporabljajo le za to, da diskreditirajo padlo cesarstvo. Morda je tudi vedel, da se udaja množica le trenutnemu razpoloženju ter da bi ga bila pripravljena raztrgati na kosce, če bi se glasil govor Marmonta v tem smislu.

On ni izustil niti ene besedice ter naenkrat odšel v smeri proti mestu, kjer je stala Mareela. Množica ljudi se je umaknila na obe strani, a mu še vedno nazdravljala. Kmalu nato je stal pred Mareelo ter upiral vanjo svoje oči.

— Pojdi, Mareela! — je rekel mirno, ne da bi jo pozdravil s kakšno drugo besedo ali kazal začudenje radi njene navzočnosti. Iztegnil je roko ter jo podal Mareeli.

Nekateri so spoznali Mareelo ter pričeli upiti: — Nečakinja korporala je! A b a s l e C a p o r a l! — Tiho! — je zavpil Sieur Marmont. — Pustite moža oditi v miru! —

Treoseča se po celem telesu in vsa presenečena, je Mareela pustila, da jo je Rohan povedel iz pokopališča. Prihod Rohana vsprico takih razmer je bil zanjo mučen nad vse mere. Dasiravno je bil njen prvi občutek oni veselja, ko ga je videla živega in zdravega, se je v prvem trenutku srečanja skoro umaknila. V temnem svitu prizora, katerega je bila priča, ni zazrla tovariša svojih otroških let, ljubimca svoje mladosti, temveč morilec Pipriaca ter sovražnika velikega Cesarja. Spoštovan od onih, ki so sovražili njen idol, sprejet in pogojen od onih, ki so zlomili njenemu stricu sree, ni mogel biti zanjo posebno simpatičen. Kljub vsemu trpljenju, katerega je prestopal, je postajalo njeno sree vedno trše proti njemu. Za trenutek je skoro pozabila, da ga je ljubila in da dolguje njemu svoje življenje.

Šla je poleg njega kot v nekaki omotici in po cesti navzdol, dokler nista bila čisto doma. On ni govoril niti besedice in ta molk je postal tako mučen zanjo, da se je pričela tresti s še večjo silo. Nato je odtegnila svojo roko. Ni bilo dostikrat, da je imela Mareela na

pad histerije, kajti bila je iz vojaške družine. Situaciji, v kateri se je nahajala sedaj, pa ni bila kos in malo je manjkalo, da se ni agrudila.

Na nebu so blestele zvezde in lahko je razločila obraz svojega spremljevalca. Konečno, ko je postal molk naravnost neznošen, ga je prekinil on s smehom, ki je bil tako divji, tako grozen, da je pričelo sree Mareele utripati kot divje. Bil je smeh, ki ni kazal nobenega veselja, temveč le nenaravno razburjenje. Nato je obrnil svoje oči vanjo, ji položil roko na rame ter rekel:

— No, sedaj je vse končano in prišel sem domov. Kje pa je tvoj pozdrav, Mareela?

(Nadaljuje se).

Zadnja novost.

Vsakevrste žganje, brinjec, slivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja z mojimi izvlečki. Pošiljam 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. P. Barton piše: "Naznanim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago kakor ste vi pisali. Pošljite še itd." Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalno vredno.

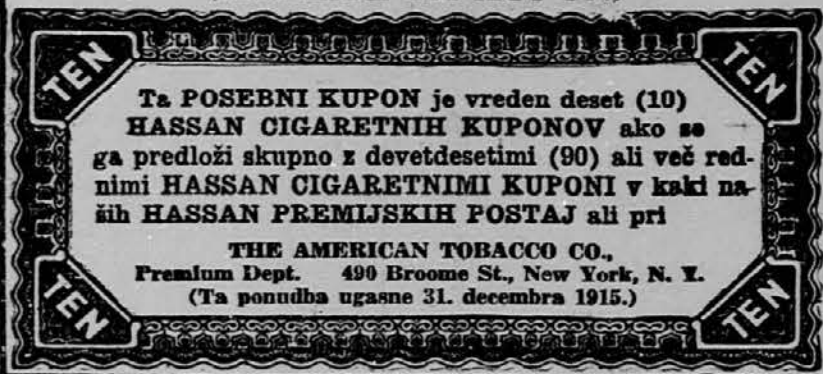
Pišite na:

Z. JAKSHE

Box 366 North Diamond Station,

PITTSBURGH, PA.

ZASTONJ deset (10) HASSAN kuponov (IZREŽITE TA KUPON)

THE AMERICAN TOBACCO CO.
Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y.
(Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani [Združene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Najmodernejša TISKARNA

"GLAS NARODA"

Izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Belo okraso, izvršuje prevode v druge jezike.

Ustvarja organizirano.

Posebnost so društvena pravila, okretajica, pamfleti, ceniki itd.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCELEJŠI DNEVNIK.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravištvo "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osepeljani, oropani ali s katerimi se je slabo ravalo.

Bresplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osepeljani od bankirjev, odvetnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kašipotov in posestnikov goztila.

Daje se informacije v naravnih jezicah: kako postati državljani, kjer se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DEŽAVNI DELAVNI DEPARTAMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 36 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v sredo sredo od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj uspešno mazilo za ženske in moške lase, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se rabi to mazilo, pranje v 6 tednih krasni, svetli in dolgi lasje, kakor tudi moškimi krasna brka in brada in nebo do odpadali in ne osiveli. Revmatizem, kostih ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bula, ture, kraste in grinte, potne noge, kurje oči, bradavice, ozeblino v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jemljem za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico, pošljem zastonj.

JAKOB WARČO,

1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DEŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov: na 20tih straneh in vsaka stran je 10 $\frac{1}{2}$ pri 18 $\frac{1}{2}$ palca velika. Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov: na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev. Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAJBOLJŠA

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobo isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique

[Francoska parobrodna družba.]

Direktna črta do Havre, Pariza, Svico, Inomesta in Ljubljano

Posljal parniki po:
"LA PROVENCE" na dva vikenda
"LA SAVOIR" na dva vikenda
"LA LOIRE" na dva vikenda
"LA FRANCE" na dva vikenda

Najbolj uspešno mazilo

"Chicago", "La Touraine", "Rockhambe" in "Niagara"
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chasebrough Building.

Posljal parniki odplujejo vedno ob sredah in pristanjijo v Ljubljano 27. M. B.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dosepejo denarne pošiljke tudi sda, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.